

Vedenie mesta Martin ocenilo najúspešnejších žiakov v školskom roku 2018/2019

Editoriál

Mgr. MARTIN KALNICKÝ

Ako sme avizovali, jún priniesol niekoľko zásadných tém o strategickom rozvoji Martina. Zatiaľ najväčšou je téma kabínkovej lanovky na Martinské hole, preto na ňu reagujeme aj v našich novinách rozsiahlou anketou a kontextovými informáciami o Holiach. Prinášame i zrkadlo najväčšieho divadelného festivalu (Dotyky a spojenia), unikátny rozhovor približujúci islandskú komunitu v Martine, výzvu martinských „vývojárov“ ďalším firmám v obnove Jahodníckych hájov a viacero aktualít aj z kultúry. Deti zaujme pokračovanie povesti o sv. Martinovi a pre všetky vekové kategórie ponúkame náruč športu a zábavy.

Vaše podnety k problémom v mestských častiach nám píšete na mail: redakcia@mestskenovinysk

Júnové zasadnutie MsZ sa začalo milou udalosťou

Prológom posledného zasadnutia mestského zastupiteľstva pred prázdninami (uskutočnilo sa 20. júna vo veľkej zasadačke mestského úradu) bolo odovzdávanie dekrétov riaditeľom a riaditeľkám škôl (ktorí prešli výberovým konaním) a ocenení najúspešnejším žiakom v školskom roku 2018/2019.

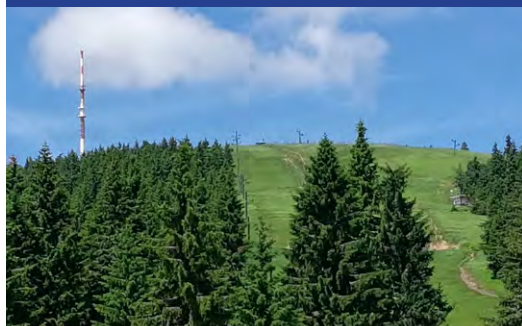
Čo sa týka samotnej schôdze, niektoré novinky stoja za povšimnutie. Poslanec Jozef Krištoffy sa rozhodol vystúpiť z klubu Spoločne za Martin, ktorý na začiatku volebného obdobia disponoval väčšinou (16 hlasov). Poslanec Stanislav Thomka zasa opúšťa klub Krok navyše (doteraz mal 5 členov) Thomka sa zároveň na vlastnú žiadosť vzdal funkcie konateľa obchodnej spoločnosti Televízia Turiec, s. r. o. Dovtedy, kým nebude známy nový konateľ z výberového konania, bude túto funkciu vykonávať zástupca mesta Peter Kaplán. Ďalej, poslanci schválili žiadosť o dotáciu zo štátneho rozpočtu prostredníctvom kapitoly Ministerstva vnútra SR na podporu činností súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky – výzva č. III Prezídia policajného zboru SR –

priechody pre chodcov. Maximálna dotácia, ktorá sa môže čerpať, je 24 000 eur. Spolufinancovanie mesta bude 5% (1200 eur). V spolupráci s dopravným inšpektorátom a príslušným odborom vybrali sedem priechodov v Martine (tri na Jesenského ul, dva na Hviezdoslavovej ul, jeden na Gorkého ul. a jeden na Mudroňovej ul.), ktoré budú osvetlené, čo by malo znížiť riziko dopravných kolízií vo večerných a nočných hodinách.

Zastupiteľstvo odsúhlasilo aj tri žiadosti o dotáciu z MV SR na podporu ochrany pred požiarmi (každá po 30 000 eur, spolufinancovanie mesta 5%, t. j. po 1500 eur) – na rekonštrukciu HZ Tomčany, HZ Priekopa-SIM a HZ Martin-Kuzmányho ul. Zelenú dostala aj žiadosť o poskytnutie dotácie vo výške 7000 eur z rozpočtu mesta pre MEDIK – M, n. o., Martin na skvalitnenie sociálnych služieb (zvýšenie o 18 miest v zariadení pre seniorov). Poslanci absolvovali v júni až dve zasadnutia. Okrem toho riadneho ešte aj mimoriadne (konalo sa 19. júna v Turčianskej galérii), na ktorom odporučili primátorovi mesta na VZ spoločnosti Turvod stiahnuť z rokovania bod – zmeny stanov. **Autor, foto: Eubomír Chochula**

Bude lanovka na Martinské hole?

Veľká téma si zaslúži správne riešenie

Hokejbalisti z Turca účastníkmi MS

Ako dopadlo Slovensko na šampionáte?

110. výročie vrútockého športu

Ocenili najúspešnejších športovcov Vrútok

Martinské hole sú veľká téma, ktorá si zaslúži správne riešenie

Na tému: rozvoj Martinských hól a investičný zámer postaviť 8-miestnu kabínkovú lanovú dráhu zo Stráni na „Martinky“, sa pre MESTSKÉ NOVINY vyjadrili štyria poslanci mestského zastupiteľstva.

Michal Uherčík (predseda komisie športu): „Tri desiatky rokov žije naše mesto zo zaslých slávy. Martinu sme nevýchli nový

život a nechávali sme dožívať to, čo tu bolo vybudované. V roku 2005 dožila lanovka so zámerom jej následnej výstavby majiteľmi lyžiarskeho strediska. Nestalo sa. Dnes máme na stole možnosť vybudovať ju z mestských prostriedkov. Využime to! Urobme konečne niečo pozitívne pre toto mesto. Áno, Hole patria súkromníkom. Áno, nemáme tam pozemky. Áno, je potrebné dobudovať napr. parkoviská. Tak prečo nehľadáme cesty, ako sa to dá? Ako využiť našu pozíciu „investora“ voči stredisku a v prospech Martinčanov? Ako môže mesto zohnať mimorozpočtové zdroje? Ako sem pritiahnúť ľudí, ktorí tu budú nechávať peniaze našim podnikateľom a zamestnancom? Ako oživiť cestovný ruch? Ako nájsť uplatnenie našich občanov nielen pri montážnych linkách, ale aj v cestovnom ruchu? Všetko sa dá riešiť. Na každú otázku existuje zaujímavé riešenie. Cestovný ruch je odvetvie, ktoré nášmu regiónu do budúcnosti svedčí. Montážne dielne budú nahradené automatmi a kam pôjdu robiť naši ľudia? Jednoducho sa odsťahujú za prácou inde, ak tu nebude. Stavajú si vzdušné zámky o tom, že všetci budú robiť výskum a vývoj, to je chiméra. Preto sa treba pozerať na veci reálne a s nadhľadom. Chápem diskusie o tom, či mesto má stavať lanovku z vlastných zdrojov, alebo nie. Chápem, keď niekto tvrdí, že mesto postaví niekomu lanovku. Ale nechápem nezaujím sa zamyslieť nad tým, ako konečne vrátiť nášmu mestu život. Odmietam zneužívať takú dôležitú tému na smiešny politický boj. Lanovka je čiastočným riešením pre naše mesto a budem rád, keď bude v najbližších mesiacoch prebiehať dobrá diskusia o tom, ako sa dá spraviť niečo pre Martin a jeho budúcnosť.“

Jozef Krištof (predseda komisie regionálneho rozvoja a cestovného ruchu): „Ešte pred pol rokom, v čase komunálnych

voľieb, o lanovke, o zakliatej investícii, nikto ani nepomyslel. Prešlo pár mesiacov a primátor Ján Danko nás – poslancov, ale aj obyvateľov mesta postavil pred hotovú vec. Ideme stavať lanovku len z finančných prostriedkov mesta Martin. Vôbec sa o tom predtým nediskutovalo, nebol predložený žiadny investičný plán s reálnym finančným krytím minimálne na najbližšie štyri roky, zoradenie investícií podľa priorít, stav rozpracovaných investícií a ich spolufinancovanie. Neboli urobené žiadne seriózne prepočty a rokovania so zainteresovanými subjektami o lanovke a hlavne s lyžiarskym strediskom. Ešte pred májovým zasadnutím MsZ sme v komisii regionálneho rozvoja a cestovného ruchu na základe aktuálnych podkladov neschválili predkladané uznesenie Zámer výstavby kabínkovej lanovej dráhy zo Stráni na Martinské hole z finančných prostriedkov mesta Martin. Komisia považuje túto investíciu pre mesto Martin za vysoko rizikovú a neprínášajúcu pre verejnú prírmeraný efekt. Zároveň žiada hľadať alternatívne riešenia výstavby spolu s doriešením rekonštrukcie cesty na Martinské hole. Pre mňa je investícia v reálnej podobe 12 až 13 mil. eur z daní obyvateľov mesta Martin (v predkladanom rozpočte v sume 8,5 mil nie je zahrnutých množstvo sívisiacich nutných spoluinvestícií) neprímerane riziková: Je tu riziko makroekonomickej stagnácie ekonomiky (a s tým spojený pokles dopytu po službách). Výpadok príjmu z podielových daní. Investícia do lyžiarskeho strediska je v nedohľadne aj vzhľadom na to, že sa ho majitelia snažia predať. Proti sú aj argumenty ako absencia letných aktivít, zložitá pozemkové vzťahy a nereálnosť vybudovania zjazdovky až k spodnej stanici lanovky, čo by zabezpečilo jej vyťaženosť. Vzhľadom na výšku investície z peňazí Martinčanov je tu príliš nízka pridaná hodnota pre obyvateľov nášho mesta. Na schôdzi MsZ (30. mája) hlasovalo 13 poslancov aj za zrušenie platných uznesení z roku

2013 o výstavbe lanovky na Martinské hole, 7 sa zdržalo a 3 boli proti. Žiadali sme vyčistiť stôl a rozprávať sa o takej veľkej investícii s čistým štítom. Je šokujúce, že martinský primátor odmietol podpísať zrušenie týchto uznesení, čím nepriamo priznal záujem využiť platnosť týchto uznesení. Preto sa pýtam, kto má záujem tak rýchlo a nejasne tlačíť na výstavbu lanovky? Prečo sa odmieta vyčistiť stôl pri takej vážnej investícii? Nemali by sme radšej riešiť investície tu v meste, ktoré majú priamy vplyv na nás? Cesty, dopravu, byty, športoviská, plaváreň?“

Peter Vons (člen komisie športu): „Hneď na začiatku súhlasím, že by bolo super, keby lanovka bola. Ale, my, poslanci, ako aj

vedenie mesta máme povinnosť, ktorú nám ukladá zákon o obecnom zriadení a zákon o majetku mesta. Z uvedeného nám jasne vyplýva, že o majetok mesta sa máme starať, zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať ho tak, aby čo najlepšie slúžil jeho občanom. A keď sa pozrieme okolo seba, tak zistíme, že toho, čo naozaj treba, je viac než dosť. Z tohto pohľadu lanovku ako prioritu zatiaľ nevidím. Bol som učiteľ telesnej výchovy, som člen komisie športu, aj moje podnikanie je v tejto oblasti, ktorej cieľom je prispievať k zdraviu, kondícii, zmysluplnému tráveniu voľného času hlavne u detí a mládeže. Práve tu má mesto obrovský dlh voči svojim občanom. Už je najvyšší čas to napraviť, lebo súčasný stav je hanbou mesta. Verím, že mi v tom dáte za pravdu. Pri svojom rozhodovaní tiež zvažujem, čo by sme za tie peniaze za lanovku (6 mil., resp. 12 mil.) v meste mohli mať. Koľko Martinčanov by to denne využívalo (a to nielen športoviská) a to si dávam do pomeru s lanovkou a možnými prínosmi z nárastu turizmu, ktorý by priniesla. Vychádza mi, že lanovka to v žiadnom prípade nie je! Určite však nebudem proti tomu, aby mesto v rámci svojich možností a kompetencií prispelo k vybudovaniu lanovky, ale na základe serióznej dohody s majiteľmi strediska a chat na Holiach. A rovnako aj s tými, ktorým patrí cesta. Teraz je najdôležitejšie, aby sme sa, my, poslanci, ale

aj primátor upokojili a našli najlepšie riešenie. Nie pre nás, ale pre Martinčanov.“

Martin Makovník (člen komisie športu):

„K Martinským holiám mám osobitý vzťah, keďže ako lyžiar som

tam prakticky vyrástol. Paradoxne výstavbu kabínkovej lanovky vnímam ako prospešný nielen v zime, ale najmä v ostatných mesiacoch, keďže zimná sezóna trvá v našich podmienkach približne štyri mesiace v roku. Prešiel som mnoho stredísk po celom svete, kde sa takéto projekty využívajú celoročne a regiónom zabezpečujú turistickú návštevnosť počas celého roka. V Martine si už musíme prestať vytvárať ilúzie a priznať si, že atraktivita nášho mesta klesá. Chýba tu nový impulz, niečo, čo do regiónu priniesie turizmus. Pokiaľ nie je záujem o výstavbu zo strany súkromného sektora, som určite za výstavbu lanovky z prostriedkov mesta. V tomto prípade však musí byť lanovka pre mesto hlavne v zimnej sezóne aj ekonomickým prínosom. Ak budeme mať prístup na Hole lanovkou, tak stredisko nemusí vykonávať zimnú údržbu cesty. Vo svetových strediskách sa lanovkami vynáša prakticky všetko, od jedla až po naftu do ratrakov. Dôležité je však podotknúť, že na kabínkovú lanovku je súčasná infraštruktúra strediska nedostačujúca. Stredisko bude musieť taktiež investovať do svojho rozvoja. Na niektoré otázky možno chýbajú zo strany vedenia mesta odpovede, ale verím, že nedorozumenia sa vysvetlia a nezaspíme tu na ďalších 10–20 rokov. V letných mesiacoch zasa lanovka ako atrakcia dokáže vytvoriť priestor pre rozvoj turistiky, cyklistiky, paraglidingu, ako aj nových investičných príležitostí. Pre príklady, ako sú chodníky v korunách stromov či bobové dráhy, sa môžeme poobzerať aj na Slovensku. Krok výstavby lanovky zo strany mesta ocenia určite aj martinskí podnikatelia, čo sa v konečnom dôsledku pozitívne odrazí na ekonomike a aj zamestnanosti. Budem sa snažiť, aby lanovka na Martinské hole nedopadla ako príbeh tunela Dubná skala – Višňové.“

Autor: Ľubomír Chochula

Stagnujúce „Martinky“ akútne potrebujú nový impulz

Takto dopadla horná stanica bývalej jednosedačkovej lanovky na „Martinky“. Foto: Ich

Martinské hole majú ideálne podmienky na rôzne možnosti športovania (zjazdové lyžovanie, bežecké lyžovanie, turistika a cykloturistika) i relaxu, ale ich potenciál brzdi komplikovanejší prístup návštevníkov do tohto horského strediska (1155–1456 m n. m.).

Cesta na Martinské hole je v dezolátnom stave a iný dopravný systém (stará jednosedačková lanovka fungovala v rokoch 1974 až 2005) neexistuje. Riešením by mohla byť 8-miestna odpojiteľná kabínková lanová dráha (údolná stanica pri Horskem hoteli) s jej citlivým zakomponovaním do súčasného lesného výseku. Realizovaním tohto projektu by sa zvýšil počet turistov a návštevníkov strediska, mesta Martin a regiónu

Turiec. Prínosom by bolo aj oživenie v lokalite Stráne. Mínusom sú terénne danosti a orientácia svahu pre zjazdovku Hole – Stráne. Ak by mesto bolo prevádzkovateľom lanovej dráhy, zobralo by si úver vo výške 6 mil. eur (splatný v roku 2034), pričom podľa prepočtov by si lanovka na seba dokázala zarobiť (ročne 679 000 eur pri 500 osobách za deň v zimnej 4-mesačnej sezóne, 200 osobách v letnej 8-mesačnej sezóne, a cene lístka 10 eur na osobu). „Martinky“ sú hlavne zimné stredisko, v ktorom majú lyžiari k dispozícii šesťmiestnu sedačkovú lanovku na Flochovej a vleky na ostatných zjazdovkách. Čo sa týka ubytovania, tak priamo v stredisku je počas hlavnej sezóny pre verejnosť pripravených 290 lôžok. Ale sú tam aj iné ubytovacie zariadenia (chata

Horskej služby a chaty rôznych podnikov a inštitúcií s kapacitou do 400 lôžok). V stredisku sa realizovala aj výstavba 100 individuálnych rekreačných chat. V letných mesiacoch je stredisko menej využívané, atrakciou je zjazd na kolobežkách až na Stráne.

Problematika rozvoja Martinských holí hýbe aj verejnou mienkou. Uvádzame názor Dušana Chromíka: „Myslím si, že téma martinskej lanovky je zložitá a náročná. Ešte sa pamätám na referendum k tejto otázke, kde jasne vyhrala aktivita Martinské hole. Neviem si predstaviť, že predkladateľ, v tomto prípade primátor Ján Danko, je tak nezorientovaný, že nevie, čo je potrebné pre schválenie investície. Myslím si, že chýba len ochota, dobrá vôľa a pochopenie poslancov

niečo netradičné urobiť pre Martin a jeho okolie. Som presvedčený, že táto investícia sa určite vráti v podobe väčšieho turistického ruchu, zviditeľní to mesto Martin a zabezpečí viac finančných príjmov do mestskej pokladne. A čiastočne vráti Martin zo súčasného regionálneho mesta k mestu aspoň s významnou turistickou atrakciou. Ved' Bratislavčania poznali Martin len z rozprávania o Martinských holiach s výbornými podmienkami na letnú i zimnú turistiku. Chcem požiadať poslancov mestského zastupiteľstva, aby sa správali zodpovedne, nech nebránia dobrej veci. Stačí trochu pokory, zdravý rozum a dôverovať osobe, resp. kolektívu odborníkov, ktorí sa náležite vyznajú v predmetnej problematike.“

Autor: Ľubomír Chochula

Chata Martinské hole je neodmysliteľnou súčasťou horského strediska. Foto: Ich

Letnou atrakciou pre návštevníkov je zjazd na terénnych kolobežkách z Holí na Stráne. Foto: Ich

Ako ďalej s Martinskými hólami, ako využiť ich potenciál?

O názor na plánovaný zámer výstavby 8-miestnej kabínkovej lanovky zo Stráni na Martinské hole sme požiadali bývalého politika a ministra, dvoch riaditeľov škôl, manažéra, ako aj riaditeľa lyžiarskeho klubu.

Peter Magvaši:
„Martin prespal 30 rokov svojimi žabomyšmi vojny ohľadne Martinských

holí, ktoré boli jedným z najlepším horských stredísk v 60. a 70. rokoch minulého storočia. Ale to je už len história. Kým ostatné strediská napredujú, Martinské hole chátrajú. Čokoľvek sa urobí, tak to bude posun vpred, lebo všade existuje jedna zásadná vec. Hore na kopci sa lyžuje a život pulzuje dole. Ak Martinské hole majú byť mestotvorným prvkom, tak je nezmyslom hore budovať nejaké vilové štvrte, ktoré sa tam teraz stavajú. K tomu treba spraviť modernú dopravu. V alpských krajinách ako Francúzsko, Taliansko, Rakúsko, Švajčiarsko a Nemecko je to takto riešené. Škoda, že v Martine sa, ako som spomínal, už 30 rokov vedú žabomyšie vojny, ktoré v konečnom dôsledku brzdia rozvoj nášho mesta.“

Jozef Zanovitz:
„Martinské hole nás traumatizujú už 30 rokov. Už je najvyšší čas, aby sa mesto konečne prebudilo.

Všetkými desiatimi podporujem rozvoj Martinských holí, aby sme nemuseli chodiť lyžovať niekde inde, keď doma máme prírodné podmienky na to stvorené. Súhlasím s iniciatívou výstavby kabínkovej lanovky, ktorá je veľmi potrebná z hľadiska rozvoja cestovného ruchu, zjazdového a bežeckého lyžovania, turistiky. Otázkou je, či to mesto zvládne finančne, ale ja osobne tento zámer vítam, Martinu by to veľmi pomohlo. Niekoľko vecí je však problematických. Na „Martinkách“ nemáme kanalizáciu, je tam problém s vodou, tým pádom so zasněžovaním.

Kadiaľ povedie trasa navrhovanej lanovej dráhy? Využije sa na to existujúci výšok? Foto: Ich

Ďalej, myslím si, že bolo chybou tam postaviť také množstvo chat, pomedzi ktoré musíme lyžovať. Skôr sa prikláňam k myšlienke stavať chaty dolu a do strediska sa vyvážať čisto na športové alebo turistické účely.“

Igor Libo:
„Mesto Martin mi niekedy pripadá ako prekliate. V okolí sú krásne terény na bicyklovanie,

ale cyklocesty máme len vyznačené na chodníku či orientačnej značke. Stačí zísť k susedom do Maďarska či Poľska, ako to má vyzerať. Máme tu kvalitnú futbalovú základňu, ale chýba futbalový štadión. Prikladom môže byť Žiar nad Hronom, kde dokázali postaviť pekný futbalový štánok. V meste máme atlétovej, účastníkov olympiád, máme kvalitnú mládež aj trénerov, ale niet 400-metrovej tartanovej dráhy, pričom napr. v Kys. N. Meste alebo Dubnici ju majú. Máme nádherné lyžiarske stredisko, ale dostať sa tam je problém. Stačí sa ísť pozrieť na Kubínsku hoľu, Donovaly alebo Skalku. Ako lyžiarovi mi je jedno, či kabínkovú lanovku na Hole zaplatí súkromná firma alebo mesto trebárs aj na úver. Som jednoznačne za jej vybudovanie. Pre mňa je dôležité, aby som sa tam v pohode dostal a mohol lyžovať. O prínose pre rozvoj mesta

je zbytočné diskutovať. Niekedy mi to však pripadá, že komusi vyhovuje súčasný stav a o lanovke sa bude aj ďalšie roky stále len rozprávať.“

Milan Ftorek st.: „Ja vôbec žasnem nad tým, ako môže niekto uvažovať o tom, že sa nebude stavať.

V každom prípade to treba zrealizovať. Mestu to pomôže finančne, pretože je to veľký zdroj financií a podnikania. Možno by pomohlo, keby sa založilo združenie, alebo by sa vytvorila nová eseročka, aby na projekte participovalo nielen mesto, ale aj prevádzkovatelia vlekov, ktoré sú na Martinských holiach, a majitelia hotelov. Čiže treba začať okamžite rokovať, zohnať peniaze a začať budovať. Myslím si, že keď to zadajú firme, bude to pomerne rýchlo hotové, len treba mať na to financie. V podstate sú dve alternatívy. Buď to bude financovať mesto – na tento účel môže podľa mňa využiť aj eurofondy, získať peniaze aj z týchto zdrojov, ktoré sú na to určené – alebo, ako som spomínal, bude to realizovať nejaká spoločnosť, v ktorej by mali percentuálne zastúpenie mesto a ďalší partneri z Martinských holí. Lanovka je z hľadiska rozvoja lyžiarskeho strediska veľmi potrebná.“

Rastislav Mažgút ml.:
„Rozvoju Martinských holí by pomohlo vybudovanie lanovky a potrebnej

infraštruktúry, treba zlepšiť služby i zázemie pre návštevníkov. Budú sa mať návštevníci-lyžiarci kde prezúť, odložiť si batožinu, najesť sa, alebo vykonať „potrebu“? Lebo s týmto problémom sa na Martinských holiach stretávame v ostatných 15 rokoch. Aká by to mala byť kabínková lanovka a z akej trasy? Určite som ovplyvnený tým, že môj otec je otcom projektu, s ktorým sa začalo ešte v 90. rokoch minulého storočia. Keď Poprad-Tatry kandidoval na ZOĽ, počítalo sa s martinskou zjazdovkou ako s tréningovou traťou v prípade olympiády na Slovensku. Žiaľ, zjazdovka a kabínková lanovka z Ostredku na Martinské hole zostali iba na papieri. V Martine sa teraz líšia názory, či na stavbu novej kabínkovej lanovky využiť staré trasovanie alebo nové. Keby záležalo na mne, vrátil by som sa k pôvodnému projektu z Ostredku. Síce by to bolo drahšie, ale zato komplexnejšie riešenie aj so zjazdovkou a zasněžovaním. Na Stráňach to bude zrejme bez zjazdovky, lebo svetové strany ani kopce jednoducho nemôžete zmeniť. Ale budeme radi, keď sa projekt s lanovkou podarí dotiahnuť do konca. Určite však treba uvažovať o odpojiteľnom kabínkovom systéme. Ak postavia 8-miestnu kabínkovú lanovku, zvýši sa počet návštevníkov v stredisku, preto bude treba vybudovať na „Martinkách“ aj novú zjazdovku a novú sedačkovú lanovku. Pretože terajšia kapacita dopravných zariadení a lyžiarskych svahov by už nestačila pokryť zvýšenú návštevnosť a požiadavky ľudí na prijateľný komfort. Myslím si, že k tomu by sa mala vyjadriť aj Horská služba, aby nedošlo k takému preplneniu svahov (bezpečnostná kapacita), ktoré by už bolo potenciálnym rizikom. Viem, o čom hovorím, lebo sa už 28 rokov venujem profesionálnemu pretekárskemu lyžovaniu, chodím po svetových i európskych strediskách, v ktorých som videl, ako to funguje.“

Autor: Eubomír Chochula

Martin bol minulý týždeň hlavným mestom divadla na Slovensku

Patrónka festivalu E. Vášáryová (v strede) si užila v Martine zaslúžené pozornosť.

Predstavenia na Divadelnom námestí pritiahli t.r. mimoriadnu pozornosť.

15. ročník festivalu DOTYKY A SPOJENIA ponúkol 30 divadelných inscenácií a 17 verejných diskusií o divadle.

Slovenské komorné divadlo Martin ako hlavný organizátor prestížneho divadelného festivalu na Slovensku Dotyky a spojenia má za sebou už úspešných 15 ročníkov najväčšej prehliadky inscenácií aktuálnej divadelnej sezóny, ktorá sa skončila v sobotu 22. júna. Martin bol tak na konci sezóny, ako každoročne, „hlavným mestom divadla na Slovensku“.

V tohtoročnom programe výrazne prevládali inscenácie súčasných textov, adaptácie prózy alebo autorské diela. Súčasťou programu boli aj inscenácie poslucháčov vysokých umeleckých škôl (VŠMU a Akadémia umení), pouličné divadlo či večerné produkcie, ktoré organizátori uviedli zadarmo každý festivalový deň na pódium na Divadelnom námestí. Martinský festival ponúkol viacero zaujímavých inscenácií, cielených i na divákov v tínedžerskom veku.

Dôležitou súčasťou programu festivalu boli verejné diskusie o divadle. Boli to jednak Kritické platformy (moderované diskusie kritikov

a teoretikov s tvorcami inscenácií predchádzajúceho dňa, o.i. aj špeciálna Kritická platforma o uplynulej sezóne 2018/2019. Priamo po skončení vybraných popoludňajších a večerných predstavení z Hlavného programu festivalu boli stále obľúbenejšie diskusie s ich tvorcami, na ktoré boli pozvaní všetci diváci, ktorí chceli spoznať kontext vzniku jednotlivých inscenácií, prípadne položiť otázku. Diskusie moderovali dramaturgovia festivalu Monika Michnová a Róbert Mankovecký.

Patrónkou festivalu bola t.r. herečka Emília Vášáryová, ktorá sa festivalovým divákom tento rok predstavila aj prostredníctvom oceňovanej inscenácie Činohry Slovenského národného divadla Pred západom slnka. Pre Festivalový žurnál povedala o festivale:

Tradicia martinského je veľmi silná a dúfam, že ešte aspoň sto rokov takou aj ostane.

Festival má už krásnych pätnásť rokov počas ktorých si vytvoril stabilné postavenie. Dotyky a spojenia sú vždy veľká udalosť, na ktorú sa všetci tešia. Je to možnosť oboznámiť sa s tým, čo sa v slovenskom

divadelníctve momentálne deje. Viem si predstaviť, koľko času a energie si festival vyžaduje, a preto všetkým organizátorom želim, aby sa im aj naďalej darilo. Držím palce a hovorím spolu s nimi: „Nech žije divadlo!“

Pre načrtnutie atmosféry a kontextu festivalu niekoľko názorov:

Anketa - Aké by mali byť súčasné divadelné festivaly?

Linda Durkáčová (studentka divadelného manažmentu VŠMU Bratislava): Nepísanou povinnosťou festivalu by malo byť nielen reflektovať, ale aj angažovať sa a konať. Dôležitá je tiež atmosféra, ktorá je zvyčajne odrazom miesta a obdobia konania festivalu. Čo sa týka dramaturgie programu, teší ma, ak organizátori vybrané inscenácie originálne prepoja v téme. Čím je prepojenie užšie, tým festival rastie na sile.

Z ankiet k jednotlivým inscenáciám

K inscenácii Biblia: Ak sa niekto, pravdepodobne úprimne, snaží o náboženský presah do súčasného divadla a ja na to reagujem úškl'abkom, robí to zo mňa morálne horšieho človeka?

Tomáš

K inscenácii Stalker:

Atmosféra inscenácie bola neuveriteľne silná. Najviac ma zaujal vynikajúci herecký výkon Milana Ondříka, ktorý pre mňa na tomto festivale nemal obdoby. Lea

Otázka dňa Festivalového žurnálu:

Malo by divadlo reagovať na premenu morálnych hodnôt v súčasnej spoločnosti?

Rastislav Ballek (režisér): Nedávno som videl dokumentárny film o gréckom antickom divadle, v ktorom bolo povedané, že divadlo a demokracia sa zrodili v jednom momente. Grécka tragédia požadovala od divákov, aby rozmýšľali o alternatívach a predstavili si seba v koži hlavného hrdinu, ktorý viedol morálne dilemy. Bavíme sa tu o tvorbe spoločnej polis, teda spoločnosti schopnej mravného sebahodnotenia. Považujem to za vzrušujúce, priam zábavné, keď sa v divadle traktuje morálka, náboženstvo a mravné konflikty. Nevnímam to však ako problém, ale ako jednu zo základných charakteristík divadla.

S použitím materiálov SKD, D&S a Festivalového žurnálu - (bm), foto: B. Konečný

Predstavenia pre deti a mládež mali krásnu kulisu.

Aj večerné vonkajšie predstavenia si našli verných fanúšikov.

Ásrún Björk Hauksdóttir, študentka 5. ročníka JLF UK a členka FÍLS - Asociácie islandských študentov medicíny na Slovensku:

Je výborné, mať možnosť povedať Martinčanom viac o nás

Ásrún Björk Hauksdóttir

Druhou najväčšou komunitou zahraničných študentov Jesseniovej lekárskej fakulty UK v Martine sú Islandčania. Momentálne ich u nás študuje 140. Spolu s atraktivnosťou Islandu a jeho kultúry je to dôvod na rozhovor s členkou ich študentskej asociácie FÍLS (Félag íslenskra læknanema í Slóvakíu) Ásrún Björk Hauksdóttir.

Čo sa ti na Martine najviac páči a čo by si zmenila?

Mám výborné skúsenosti s bývaním v Martine a navždy bude mať miesto v mojom srdci. Mesto sa dost zmenilo, odkedy som sem prvýkrát prišla. Otvorili sa nové podniky ako reštaurácie, kaviarne a nedávno aj obchodné centrum, teraz je tu dobrý mix moderných a tradičných miest. V meste je čisto, je tu priateľská atmosféra a ľudia sú veľmi privetiví.

Bola by som rada, keby sme my, zahraniční študenti, boli viac zapojení do diania v Martine. Ideálne by bolo, keby oznámenia o akciách a bližšie informácie o nich boli v angličtine a tým viditeľnejšie pre cudzincov.

Ako dlho si už v Martine?

Asi 4 a pol roka.

Ktoré veci z Islandu ti chýbajú, a najradšej by si si ich priniesla do Martina?

Najviac mi asi chýbajú čerstvé ryby, ktoré máme na Islande, je to dôležitá časť našej kultúry. Ale som rada, že tu nemám všetky veci, ktoré máme doma, pretože to robí obidve miesta špeciálnymi a vždy sa teším, keď idem naspäť na Island rovnako, ako keď sa vraciam do Martina.

Majú Slovensko a Island niečo

spoločné?

Myslím si, že obidve krajiny majú krásnu prírodu a Islandčania tiež radi robia veľa aktivít vonku, ako napr. turistiku.

A aké sú rozdiely?

Kultúra na Islande a na Slovensku je veľmi rozdielna. Mám pocit, že Slováci sú veľmi hrdí na svoju krajinu a udržujú si svoje tradície. Na Islande sa vyvinulo viac nových tradícií a modernejší štýl života. Slováci sú podľa mňa otvorenejší a ľahšie sa dajú spoznať, v porovnaní s Islandčanmi. Najprv sa môžeme zdať chladní, ale keď nás človek spozná, sme kamarátski.

Na čo sa zameriava asociácia Islandských študentov v zahraničí, čo vám pomáha s problémami tu v Martine?

Naším zameraním je, aby sa tu Islandskí študenti cítili čo najviac ako doma. Môže byť zložitá odísť od rodiny a priateľov a ísť študovať do zahraničia. Momentálne je v Martine viac ako 140 študentov z Islandu, občas sa cítíme ako malá komunita. Organizujeme spoločné akcie, ako napríklad výlet do Jasnej, Halloween party, súťaž v laser aréne a veľa ďalších. Vždy sme pripravení zodpovedať otázky, ktoré na nás majú študenti alebo ľudia, ktorí rozmýšľajú o štúdiu medicíny v Martine.

Aké problémy majú islandskí študenti v Martine najčastejšie?

Myslím si, že najväčším problémom je jazyková bariéra. Ako študenti medzi sebou, tak aj v nemocnici a každodennom živote. Ale je podľa mňa dôležité aby sa Islandčania snažili rozprávať po slovensky a aby sa Slováci nebáli rozprávať po anglicky, týmto sa to môže zlepšiť.

Prijali by ste viac informácií o živote v Martine a meste ako takom, napríklad cez Medické noviny? Ako sa vám páči táto súčasť mestských novín?

Je výborné, že prostredníctvom novín môžeme obyvateľom Martina povedať viac o sebe a našich skúsenostiach v ich domove. Počet

islandských študentov v Martine sa zvyšuje a myslím si, že je dôležité, aby sme vzájomne poznali naše kultúry a tým si viac rozumeli a vybudovali si dobrý vzťah.

Islandskí, a celkovo zahraniční študenti, sú dôležitou komunitou v Martine. Čo by miestni mali o vás, vašom domove a kultúre vedieť? Ako by ste sa s nimi chceli prepojiť?

Naša krajina je veľmi jedinečná, máme veľa miest, ktoré sa nedajú nájsť nikde inde na svete, ako polárnu žiaru, modré lagúny, jazero Jökulsárlón a mnoho iných, takže by som určite odporúčala ľuďom Island navštíviť. Akceptujeme každého človeka, bez ohľadu na rasu, orientáciu alebo náboženstvo, ľudia môžu byť sami sebou. Pri návšteve obchodov alebo reštaurácií vás často privítajú po anglicky, keďže Island navštevuje veľa ľudí zo zahraničia. Rovnosť je pre nás veľmi dôležitá, v uplynulých rokoch sme bojovali hlavne za ženské práva. Rada by som videla islandských študentov viac zapojených v živote v Martine, a myslím si že prvým krokom je začať viac spolupracovať so slovenskými študentmi medicíny.

Každý rok sa v skanzene oslavuje Nórsky deň – Deň ústavy. Nechystáte sa aj vy ukázať Martinčanom niečo v podobnom duchu, aby viac spoznali Island a Islandčanov?

Náš medzinárodný deň je 17. 6., v tento deň obvykle mávame skúšky, alebo sme už doma na Islande. Podľa mňa je výborný nápad, mať nejaký druh Islandského dňa, kde by sme mohli predstaviť naše tradície ľuďom v Martine. Máme sviatok nazývaný "Þorablót" (Thorablót), ktorý sa oslavuje obvykle vo februári. Tento sviatok vznikol na počesť severského boha Thora. Počas sviatku jeme varenú ovčiu hlavu, krvavý puding, údené jahňacie, nakladané baranie zľazy a fermentované žraločie mäso. Myslím, že by bolo pre ľudí zaujímavé ochutnať niečo z tejto našej tradície.

Autor: Michal Beňadik, Alžbeta Beňadiková, foto: Rannveig Dóra Baldursdóttir

Jahodnícke háje ožijú

Dobrovoľná aktivita s potenciálom, ktorý inšpiruje a čaká nasledovníkov

Nájdú priekopníci „firemného sadenia lesa“ z VÝVOJA Martin nasledovníkov?

Predslov

Dobrovoľná aktivita zamestnancov VÝVOJ Martin (člen MSM Group) k Medzinárodnému dnu životného prostredia 5. júna priniesla do Jahodníckych hájov pozitívny impulz. Jedenásť zamestnancov Vývoja Martin v nich vysadilo 400 stromčekov. Aktivita mala cieľ nielen environmentálny, ale aj teambuildingový. Strohá reč faktov ani zd'aleka neobsahuje emócie, ktoré Jahodnícke háje vyvolávajú. Prímestská rekreačná oblasť totiž ešte len čaká na komplexnejšie riešenie, ktoré musí brať do úvahy fakt, že sa tu stretávajú viaceré záujmy - mestské, občianske, ale aj súkromné a ekonomické. No napriek všetkému sa logický konflikt záujmov dá preklenúť. Potvrďuje to po súkromnej aktivite s podporou martinských škôl, niektorých firiem a jedného poslanca (informovali sme o nej v minulých MN) aj aktivita zamestnancov VÝVOJ Martin. Preto dáme priestor iniciátorovi akcie, projektovému manažerovi spoločnosti VÝVOJ Martin, a.s., Ing. Ivanovi Bágelovi.

Čo bolo podnetom a cieľom akcie?

- Podnetom bol Medzinárodný deň životného prostredia a cieľom bolo, aby sme ako firma pomohli prírode. Zároveň sme chceli túto aktivitu urobiť aj ako teambuildingovú a taktiež viesť touto formou zamestnancov k vz'ahu k životnému prostrediu. Pokiaľ viem, bola to prvá aktivita tohto charakteru,

no aj napriek tomu, že šlo o náročnú prácu v ťažkých podmienkach, v slnečnom úpeku, z ľudí bolo cítiť nadšenie a radosť. Dúfame, že jedného dňa sa budeme môcť spoločne prejsť novým zdravým lesom.

Ako padla voľba práve na Jahodnícke háje?

- V rámci hľadania vhodnej aktivity sme oslovili viacero organizácií. Najpružnejšie reagoval práve urbár, ktorý spravuje Jahodnícke háje, preto sme sa rozhodli s podporou tamojšieho lesa. Oslovili sme ich cez martinského poslanca Martina Kalnického, ktorý sa téme Medokýša a Jahodníckych hájov venuje. Organizoval som to spoločne s personálnym oddelením. Vďaka patrí každému zúčastnenému kolegovi.

Kto určil druhovú skladbu sadených drevín a výsadbový plán?

- Bol to návrh pána Jozefa Kmeťa a z Urbára, keďže už na listnaté stromčeky bol neskorý termín.

Budete v takejto aktivite v Jahodníckych hájoch alebo inde pokračovať?

- Radi by sme pri ďalšej príležitosti urobili niečo podobné, či už pôjde o výsadbu stromčekov, očistu prostredia formou zberu odpadu, alebo inú aktivitu, ktorou pomôžeme k obnove životného prostredia. Určite budeme radi, ak sa pripoja aj ďalšie firmy a ľudia si takto budú budovať vz'ah k prírode. Napokon niekoľko postrehov účastníkov:

Do Jahodníckych hájov som z času

na čas chodila, no moja posledná návšteva bola nemilým prekvapením. Vždy som si túto lokalitu pamätala ako krásny lesný vstup do skanzenu. Sadiť stromčeky som ešte nikdy nebola, keď som sa však dozvedela o tejto aktivite, ani chvíľu som nezaváhala.

Našu prírodu by sme si mali vážiť, netreba byť ľahostajný a hlavne v súčasnej dobe, keď nám miznú lesy pred očami. Ak bude v budúcnosti takáto akcia opäť, určite sa zúčastním. Výsadba síce nebola až taká jednoduchá, keďže na nás neustále svietilo slnko, ale odchádzala som s dobrým pocitom, že jedného dňa tu bude znova les, aký som si pamätala.

Mgr. Katarína Kubačková, obchodný úsek

Akcia organizovaná kolegami ma okamžite oslovila. Keďže sám mám vyštudované lesníctvo, vz'ah k prírode a práca v nej a pre ňu a v konečnom dôsledku aj pre nás je mi prirodzená a blízka od malička. Akcia sa vydarila na 100 percent. Urobili sme, čo bolo v našich silách, ostatné je na prírode samotnej a ďalšej starostlivosti ľudí spravujúcich dané územie. Jahodnícke háje poznám vďaka skanzenu, ktorý som viackrát navštívil. Bohužiaľ, aj táto lokalita sa musí popasovať s kalamitou lykožrúta smrekového. Človek musí byť tým „článkom“, prírodného reťazca, ktorý pomôže odstraňovať škody na porastoch, aby aj generácie po nás sa mohli kochať krásou zelených stromov a neskôr aj zmysluplne využiť drevnú hmotu. No človek nesmie myslieť len na seba, pretože les plní množstvo funkcií. Pre nás to bolo spojenie príjemného s užitočným. No veríme, že celá naša snaha prinesie osoh a radosť nielen nám zúčastneným, ale aj všetkým návštevníkom Jahodníckych hájov. Budeme veriť, že sa prijme čo najviac zasadených stromčekov a aspoň malou čiastkou prispejeme ku skrášleniu našej spoločnej prírody. Určite sa aj nabudúce zúčastním akejkolvek akcie organizovanej pre dobrú vec – pomoci prírode v akejkolvek podobe, či už pri sadení stromčekov, zbere odpadkov, budovaní chodníkov ap. Chceme sa poďakovať všetkým, ktorí akoukoľvek formou prispeli

k tejto vydarenej akcii. Ďakujeme aj za príjemné posedenie spojené so záverečnou opekačkou a grilovačkou :).
Mgr. Ivan Mikuš ml., odd. logistiky

Doslov

Jahodnícke háje, to je približne 59 hektárov lesa, z čoho 55 ha tvoria lesy súkromných vlastníkov, ktoré obhospodaruje jahodnícky urbársky spolok. Riadi sa lesným hospodárskym plánom a zodpovedá tak za ťažbu ako aj za zalesňovanie. Predseda jahodníckeho urbára Jozef Kmeť nám k iniciatíve firmy VÝVOJ Martin povedal: „Až okolo 80 percent ťažby tvoria lykožrútom napadnuté a kalamitné stromy, ktoré musia ísť preč, aby sme chránili zvyšok. No dôležité je, že stromy v hájoch majú 80-130 rokov, čiže sú prestarnuté a už preto musíme les obnoviť. Intenzívne ťažíme od r. 2014, odvtedy sme vyťažili približne 13 hektárov lesa a ťažba bude pokračovať. No treba povedať, že od toho roku 2014 sme zároveň vysadili asi 79 000 stromčekov a na rozdiel od doterajšej v podstate smrekovej monokultúry teraz sadíme len cca 55% smreka a zvyšok sú buky, duby a javory. Čiže - my Jahodnícke háje nelikvidujeme, ale obnovujeme. Je to to isté ako žatva na poli, akurát táto naša sa udeje len raz za 80-100 rokov, takže niekoľko generácií ju ani nezažijú...“

A na margo „vývojárov“ môžem povedať, že ma ich iniciatíva veľmi príjemne prekvapila a potešila. Dnes sa človek ťažko stretne s niekým, kto len nekriticuje, ale príde s ponukou, že chce nezištne pomôcť. Ak ich bude chcieť iná firma nasledovať, my to privítame - najbližšie budeme zase sadiť v septembri-októbri.

Michal Beňadik, foto: Ivan Bágel, VÝVOJ Martin

Ilustračná snímka - Nové Jahodnícke háje

Na Ptlníkoch sa pohli ľady, začalo sa s hrubými terénnymi úpravami

„Tak konečne začíname,“ povedali si iniciátori projektu Športpark Ptlníky. V pondelok 17. júna sa stavebné stroje „zahryzli“ do pôdy v lokalite, kde bude v budúcnosti stáť futbalové ihrisko s umelou trávou.

Hoci stavebné konanie k stavebnému povoleniu sa má konať až 28. júna, bolo ešte predtým možné vykonať hrubé terénne úpravy na prípravu staveniska. V tejto chvíli to vyzerá tak, že v polovici júla by mohlo byť všetko odsúhlasené a firma, ktorú vysúťažil Slovenský futbalový zväz, by mohla začať budovať ihrisko. Ak všetko pôjde, ako má, tak do dvoch, maximálne troch mesiacov by malo byť ihrisko hotové. Je to dôležité preto, lebo podľa zmluvy medzi mestom Martin a SFZ musí byť do konca roku 2019 ihrisko odovzdané v takom stave, aby mohlo byť skolaudované, inak by prepadla štátna dotácia 500 000 eur. Financovanie je zabezpečené,

Stavebné mechanizmy začali s hrubými terénnymi úpravami na prípravu staveniska na Ptlníkoch

mesto na 1. etapu Športparku Ptlníky navýšilo rozpočet. Výbudovaním tréningového ihriska by sa Fomatu zlepšili podmienky na činnosť

a výchovu talentov. Rozvoju futbalu v Martine by pomohlo aj to, keby sa zrekonštruovalo aj ihrisko v Priekope, ktoré od ŽSK

dostalo mesto Martin na desaťročný prenájom za 1 euro.

Autor: Ľubomír Chochula
Foto: Fomat

V SIM súťažil hasičský „dorast“

Turčianska liga mladých hasičov (TLMH) je celookresná viackolová súťaž s cieľom osloviť mládež, učením a poznávaním súčasnej problematiky ochrany pred požiarmi vychovať adekvátnych nástupcov dobrovoľných hasičov v našom okrese.

Kategórie a veková hranica sú chlapci a dievčatá vo veku 6 až 15 rokov, pričom v deň súťaže nesmie súťažiaci dovŕšiť 16 rokov. Disciplíny sú v jarnej časti: požiarny útok s vodou a v jesennej časti: branné preteky. Prvé kolo TLMH sa konalo v Priekope v máji. Na štartovú čiaru nastúpilo 22 družstiev z toho

bolo 5 dievčenských družstiev a 17 chlapčenských družstiev. Medailové priečky v kategórii dievčatá obsadili nasledovne: 1. Košťany nad Turcom, 2. Necpaly a 3. Dražkovce,. V kategórii chlapcov: 1. Záturčie I, 2. Ďanová a 3. Záturčie II. Všetky družstvá podali pekný športový výkon, za čo patrí

poďakovanie im a ich trénerom. V neposlednom rade tiež patrí veľké poďakovanie organizátorom, spoluorganizátorom a rozhodcom, s ktorými sme spoločne nastavili i systém dvoch športových dráh, čo umožnilo hladký a rýchly priebeh súťaže.

Ľubomír Vaňko, foto: TLMH

Otvorenie súťaží

Súťažiaci pri jednej z disciplín

Igor Válek: Martinove martinské dobrodružstvá

Kapitola štvrtá, v ktorej sa dozvieme, odkiaľ má meno Turiec

To, že má Martin zimu rád, už vieme. No rád má aj jar, hlavne keď mokrými prstami klopká na strechy a okná. Ba práve asi klopanie dažďovými kvapkami – to sú predsa tie prsty! – vyvoláva v ňom príjemné pocity. Asi preto, že je narodený v znamení Vodnára... – Ty náš Čľupko! – hovorievala mu starká Veronika, keď ako malý chodieval na jar domov neustále mokrý. Od hlavy až po päty. Nepomohli žiadne čižmy, žiadne pršiplášte a iné „protipovodňové“ vynálezy. Tak, keď bol starší, rodičia ho prihlásili do plaveckého oddielu. – Hádám sa tam už konečne tej vody nabaží!... – usmieval sa popod fúzy otec. – Len aby sa v toľkej nerozpustil! – pridávala sa so smiechom mama, keď mu po tréningu dávala sušiť veci. No a sestra Martina by nebola

sestrou, keby si nerypla: – Počkaj, žabiak, narastú ti zelené fúzy a žiadna baba ťa nebude chcieť! Tak či onak, Martin mal vodu stále rád a najlepšie mu zrejme – po koľký raz už?! – rozumie figliar starký. – Len sa vysmievajte, chlapec, hoci má celý život pred sebou, dávno pochopil, že voda je život. Spočiatku Martin nerozumel, ale už dávnejšie vie, čo tým starký myslí. V škole sa učili, že vedci dokázali, že život na Zemi vznikol vo vode. Raz bol u nich na besede aj spisovateľ, ktorý napísal niekoľko kníh o slovenských riekach, jazerách, studničkách a aj plesách a ten zas povedal: – Nie náhodou sme si podobní so Zemou. Aj ona, ako každý človek, je z dvoch tretín tvorená vodou. Na tabuľu nakreslil zemeguľu – dve tretiny modrou. Potom vedľa nej

človeka, ktorý vyzeral ako guľa – tiež bol z dvoch tretín modrý. Jasné ako facka! S kamarátom Kubom sa potom dlho volali: – Ty modrá guľa! Martinovi sa páčia aj rôzne podujatia okolo 22. marca. Je to Svetový deň vody a vždy sa deje niečo zaujímavé. Aj dnes boli na prechádzke popri rieke Turiec a kadečo sa dozvedel. Pravdaže – domov prišiel mokrý. – Ty Čľupko! – neubrnila sa smiechu starká. Aj Martina sa nadychovala k čomusi štipľavejšiemu, no predbehol ju starký. – Milí moji, a viete, odkiaľ má Turiec svoje meno? Mama s otcom a starkou, pravdaže, vedeli, Martine to bolo jedno, no Martin si sadol vedľa starkého: – Povedz, ja by som vedel rád tiež! Starký žmurkol a najskôr vysvetlil: – Názvy riek sú staré a výnimkou nie je ani Turiec.

– Viem, že možností, odkiaľ má meno, je viac ... – pridala sa otec. Starký prikývne a pokračuje: – Prvá hovorí, že za menom sa skrýva vyhynutý párnokopytník tur. – Mohli by sme sa tiež pýtať aj to, či rieka nemá nič spoločné s Turkami, ktorí tu v stredoveku rabovali?! – prihadzuje zas otec. Starký odmietavo kývne rukou: – Ja sa prikláňam k tomu, čo tvrdil učenec Matej Bel. Že Turiec bol pomenovaný podľa kráľa Turana, ktorý dal jazero – čo tu vzniklo hromadením vôd – vysušiť. Ľudová povesť sa pridala a pridávam sa aj ja... Kde sa dnes rozprestiera Turčianska kotlina, ktorou sa vinie rieka Turiec, ločkalo kedysi jazero... Bili sa kdesi ďaleko dvaja králi. Zvíťazil Muran a jeho protivník Turan musel ujsť. So skupinkou najvernejších dlho

bežali, až prišli medzi vysoké hory obkolesujúce to obrovské jazero.

– Tu ostaneme! – zoskočil z koňa Turan. – Tu sme pred nepriateľmi bezpeční. Vody sú plné rýb, lesy zveriny, hladom nezahynieme. Prikývli bojovníci a hneď sa pustili stavať hrad a keďže bolo treba jazero vysušiť a potom sa v blate brodiť, nazvali ho Blatnickým. Udomácnil sa Turanovi ľudia. Mali všetko, no chýbal im chlieb. Nebolo kúska zeme, na ktorom by mohli zasieť a potom požať, aby bolo z čoho múku namlieť. Veľmož zavolať dvoch najmocnejších bojovníkov a prikazuje: – Vy sa musíte postarať o to, aby sme mali zem, ktorú môžeme obrábať. Vysadnite na kone a skôr sa nevracajte, kým niečo nenájdete! Pochopili, odcvávali. Dlhobehádzal Turan okná v najvyššej veži svojho hradu, no dočkal sa. Kľačia pred ním Ctiboj i Milivoj a zadychčane sa prekríkajú: – Knieža, našli sme... – Veľká rieka sa na severe vlieva do jazera... – dyché Ctiboj. – A na západe, kde sa horské hrebene zvažujú do doliny, by sa dalo prekopať koryto – pridáva sa Milivoj. – Tak ho prekopeme, vodu odvedieme a z dna jazera chlieb jest' budeme! – potešil sa Turan. Všetci chlapi sa dali do ťažkej

lopoty. Hoci bola spočiatku nekonečná, zdalo sa, že bude úspešná. V jeden jarný podvečer však prišli Turanovi zvestovať hrôzu. V jazere sa zjavila Biela panna. Krásna ako slnečný lúč, no trestajúca ako blesk.

Krásne spievala, tak k sebe mužov lákala a potom ich topila. Zamyslel sa Turan a hovorí: – Čo keby sme ju lapili do siete? Rybári sieť uplietli a Turan, ktorému predtým ešte uši voskom zaliali, aby ho spev neočaroval,

sa vydal na lov. Privesoval k panne a prehodil cez ňu sieť. Napla sily, no videla, že sa musí vzdať: – Mocný Turan, len ma pusti a ja sľubujem, že navždy zmiznem. Navyše ti aj splním jedno želanie. – Biela panna, verím ti. Ešte raz ukáž silu a chvostom prebi skalú, aby sme sa konečne zbavili jazera! Stalo sa. Kotlina medzi horami sa vyprázdnila a odplávala i Biela panna. Turanovi ľudia úrodné dno rozorali, pšenicu zasiali, zožali a v mlynoch zomleli na múku. Gazdiné napiekli chlieb. Už boli skutočne doma.

Aj Vy, detskí čitatelia MESTSKÝCH NOVÍN, môžete namaľovať obrázky hovoriace o Martinovom príbehu. Najlepšie budú súčasťou ďalšej časti nášho seriálu.

Dnešnú časť sme ilustrovali dielkami žiakov Súkromnej Základnej školy Bell Amos, ktorých viedla pani učiteľka Mgr. Zuzana Kováčová. Pridať sa môže ktorákoľvek martinská ZŠ!

Práce posielajte na adresu: redakcia@mestskenoviny.sk, alebo doneste na adresu redakcie, ktorú nájdete v tiráži. Vopred sa tešíme! (red)

Novinky Turčianskej galérie

Výstava **Socha v meste VII. – Dialóg miesta** (vernissáž 27. júna) – je sympoziálny

projekt Turčianskej galérie Socha v meste už v 7. pokračovaní (predchádzajúca bola v r. 2013) opäť prístupuje k téme verejného priestoru mesta Martin. Cez aktuálnu tému nazerá na urbánny priestor ako na živý organizmus. Zameriava sa tak nielen na vizuálnu stránku miesta, ale aj na ich hlbšie ukotvenie. Kurátormi sú: Jarmila Kováčová a Adam Galko, vystavujú: Lucia Luptáková, Martin Hrvol, Magdaléna Kuchtová, Martin Kochan, Martin Piaček, Michal Moravčík.

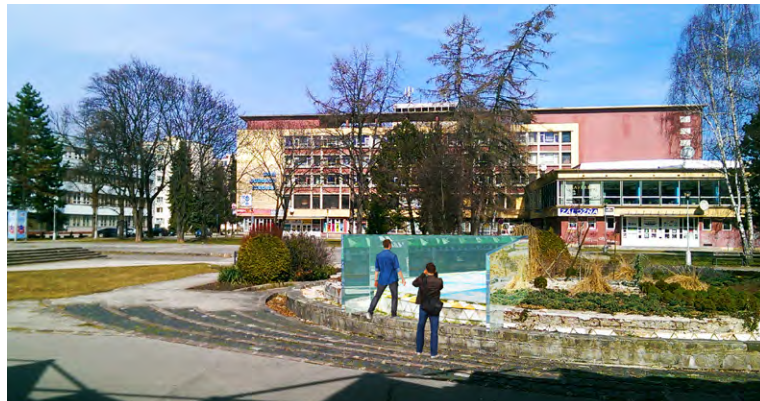
Dielo budú vystavené aj v rámci pešej zóny a na Vajanského námestí. Súčasťou bude aj sprievodná aktivita **Prechádzanie bez cieľa** (27.6.

o 15.30 h) - aktivity pre rodiny s deťmi (popis si môžete pozrieť na FB).

Výstava bola podporená Fondom na podporu umenia a Žilinským samosprávnym krajom. Fond na podporu umenia je hlavným partnerom projektu.

Vytvorené v Turci - umenie v lokálnom prostredí - je názov výstavy, ktorej vernissáž bude v Turč. galérii 3. júla. Kurátorom výstavy je Kristína Zvedelová.

Výstava sa snaží pokračovať v koncepcii skupinových výstav tzv. regionálnych alebo aj turčianskych výtvarníkov. Súčasná prehliadka prezentuje diela 27 vybratých umelcov, ktorí žijú a tvoria na geograficky vyčlenenom území Turčianskej kotliny (niektorí predstavujú svoju tvorbu v TG po prvýkrát).

Vizualizácia jedného z diel výstavy Socha v meste - Vajanského námestie

Na výstave sú zastúpení títo umelci: Lucia Babjaková, Jozef Ciller, Peter Ďurík, Ján Gejdoš, Milan Hrabovský, Jana Jamborová, Martin Jíra, Peter Klaudíny, Peter Klaudíny ml., Marek Kokoška, Radoslav Kolek, Braňo Konečný, Miroslav Lechan, Jozef Mužila, Mário Nguyen, Martin Novyvedlák, Ivan Riabič, Ján Slovák, Peter Šabo, Andrea Ševčíková Marčeková,

Peter Trmos, Adam Turzo, Zuzana Vajdová, Matej Závod'an, Zdeno Ziman, Ivona Žirková.

Projekt Vytvorené v Turci - umenie v lokálnom prostredí bol podporený z verejných zdrojov poskytnutých Fondom na podporu umenia, ktorý je aj jeho hlavným partnerom.

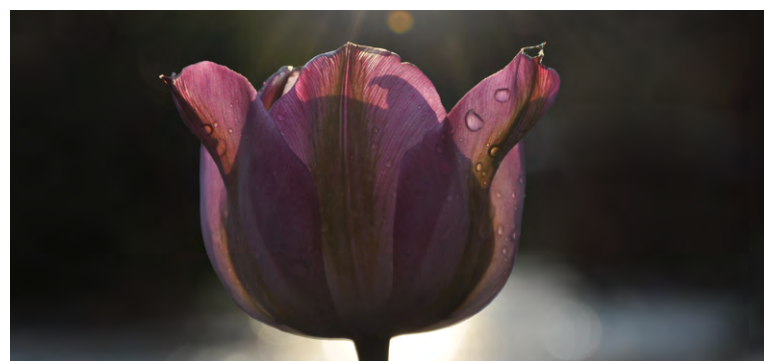
(kz, ag, bk).

Poézia záhrady Milana Nemčeka

Z nevšednej dvoj-výstavy v Turčianskej knižnici

Autorská výstava približuje riaditeľa Turčianskej knižnice Milana Nemčeka v dvoch autorských polohách - ako básnika i ako fotografa. Vŕhajúce návštevníka-diváka-čitateľa do tajov, zákutí a krás tvorby, počnúc tvorbou záhrady, cez zachytávanie jej podôb fotoobjektívom až po hľadanie vyjadrenia živých i fotografických krás slovom.

(ik)

Do modrej
sa navážajú
OBLAKY
ťahajúce
pod sebou
zatemnenie

rušia
fotografom
hľadanie
uhlov
vzdialeností
fariieb
projekcií
a krátkeho
času

oblaky
sú čakanie
zastierajúce
krásu

Mäkká tráva
tlmí
zhon

kvitnúce
kvety
odšedujú

ich vône
prehlbujú
dýchanie

a zvuky nad nimi
navodzujú
pokoj duši
ktorá tuší
že v nej
škrípavú
rotáciu
mlynčeka
nahradí

**POÉZIA
záhrady**

Keď
kvety
zatvárajú
obchodíky
s vôňami
steblá
zastavujú
metronomy
a poletuchy
sadajú
na teplé listy

začínajú
s radosťou
účinkovať
v šikmej
oranžovej
predlžujúcej sa
projekcii
záhradného
BIOGRAFU

Pavol Madura, autor knihy Druhá budova Matice slovenskej: Druhá budova Matice vytvorila novú, kultúrnu štvrť Martina

Pavol Madura

Ako ste sa dostali k rozhodnutiu spracovať navonok takú nevednú tému o matičnej budove?

Monografické spracova-

nie nemala doteraz ani jedna matičná budova. Pri výbere témy zavážil aj môj osobný vzťah a prehlbujúca sa úcta k tejto historickej budove, v ktorej pracujem od marca 2011. Podobne ako mnohí predi mnou som pocítil genius loci tejto pre slovenský národ významnej budovy. Doterajšie publikačné výstupy k dejinám druhej budovy Matice slovenskej opakovane prinášali niekedy nesprávne informácie a fakty, preto sme pristúpili k zásade „ad fontes“ – vrátili sme sa k archívnym prameňom. Budova je už vyše 90 rokov svedkom mnohých významných udalostí a momentov. V jej útrobach sa rodili veľké myšlienky, pracovali významné osobnosti, zbieralo sa a opatrovalo kultúrne a duchovné bohatstvo národa, no odohralo sa tu aj množstvo životných príbehov.

Monografia je síce vedeckého charakteru, ale je to zároveň obrazová publikácia na kriedovom papieri vo veľkom formáte. Prečo ste sa rozhodli pre tento postup?

Vedecké monografie bývajú zväčša nezaujímavé. Práve tomu som sa chcel vyhnúť a spracovať monografiu do prítlačivejšej podoby tak, aby oslovila aj širšiu, nielen odbornú verejnosť. Monografia prináša bohatý obrazový materiál – nájdete v nej vyše sto fotografií, nechýbajú ani čitateľné dobové dokumenty, súťažné návrhy či ukážka dobovej tlače. Za grafické prevedenie patrí vďaka zdatnému martinskému grafikovi Igorovi Štrbíkovi a za to, že kniha uzrela svetlo sveta, pracovníkom Vydavateľstva Matice slovenskej.

Druhá matičná budova v dobe výstavby otvárala novú ulicu Do priehrady na konci mesta. O decénium neskôr iniciovala Matice vybudovanie tlačiarne, skladov a tzv. kultúrnych budov MS, čiže

Slávnostné zhromaždenie pred novou budovou Matice slovenskej počas slávnosti jej otvorenia a zároveň odhalenia pomníka Svetozára Hurbana Vajanského, 29. 8. 1926

otvorila celú „kultúrnu štvrť“. Aj v tomto zmysle bola Matice mestotvorná.

Predstavitelia Matice mali viacero alternatív, kam umiestniť novú sídelnú budovu. Rozhodovali sa medzi tromi alternatívami. Neúspešné boli pokusy umiestniť budovu na Malú horu, ako aj postaviť ju vedľa Advokátskej komory. Súčasná poloha vyhovovala Matici z viacerých dôvodov. Pozemok bol v blízkosti centra mesta, železničnej stanice i pošty. Centrálna poloha vyhovovala kvôli návštevnosti plánovanej verejnej knižnice a čítárne v budove. Ďalším dôvodom bola zamýšľaná tlačiareň, ktorej prevádzkovej potreby vyžadovali vhodnú infraštruktúru. Všetky tieto predpoklady vylučovali pozemok nad mestom pri Štefánikovom ústave, ktorý bol od centra vzdialenejší. Za nevhodný považovali aj priestor pri Advokátskej komore, kde by musela byť pripojená k nej a stála by v rade s inými budovami. Budúce sídlo celonárodného spolku by tým stratilo dominantné postavenie, no chýbal by aj rozľahlý záhradný areál. Vedenie Matice už vtedy prezieravo plánovalo postupnú výstavbu ďalších objektov – tlačiarne, obytných blokov a skladov. Väčší priestor pozemku sa mal využiť na vytvorenie záhradného parku okolo budovy, čo bolo v tom čase rozšírené v zahraničí. Všetko sa postupne zrealizovalo.

Čo bolo v procese tvorby knihy najobjavnejšie?

Monografia je doslova popretkávaná novými informáciami. Podrobne sme zmapovali historické súvislosti sídelnej matičnej budovy, a to od vyslovenia prvotnej myšlienky na výstavbu nového matičného sídla po oživotvorení spolku v auguste 1919 až po súčasnosť. Po vzniku ČSR sa pôvodná, prvá matičná budova Matici síce vrátila, no sídlili v nej štátne úrady a kapacitne už novým plánom nepostačovala. Vyjednávania predstaviteľov Matice so štátom v r. 1923 – 1924 vyústilo do predaja matičnej budovy štátu za 2 mil. Kč. Tak sa mohla financovať výstavba nového objektu. Nasledovala architektonická súťaž, polozenie základného kameňa, výstavba budovy a jej slávnostné otvorenie počas augustových slávností v roku 1926. V Martine to bolo jedno z najväčších podujatí dodnes, na ktorom sa podľa dobových údajov zúčastnilo 15 až 20-tisíc ľudí. Súčasťou budovy je aj skvostný záhradný areál, ktorý doteraz unikál publikačnému záujmu. Zmapovali sme aj memorabiľie nachádzajúce sa v exteriéri aj interiéri budovy, vrátane tých, čo dnes už nie sú jej súčasťou. Viaceré biele miesta sa podarilo vyplniť, počas ročného výskumu sa objavilo mnoho zabudnutého či doteraz nepoznaného. Spomeniem aspoň spomý rok 1925 niekedy nesprávne uvádzaný ako rok začiatku výstavby. Slávnostný prvý výkop urobil matičný správca Jozef Škultéty 7. októbra 1924 o 10. hodine so slovami „Bože pomáhaj!“

Ako dosvedčujú archívne pramene, stavebné práce sa uskutočnili od jesene 1924 do februára 1926. Správa Matice slovenskej prevzala dokončenú novostavbu od staviteľa Stanislava Zachara z Vrútok 1. marca 1926.

Návrhov na budovu bolo viac. Prečo sa vedenie MS rozhodlo pre návrh Martinčana Jána Palkoviča?

Správa Matice slovenskej venovala výzoru svojho nového sídla zvýšenú pozornosť. Do prvého kola bolo prihlásených osem projektov, no komisia mala vysoké požiadavky a neodporučila kúpiť ani jednu prácu. Súťaž bola prakticky bezvýsledná, preto sa vypísala nová. Do užšieho súbehu vyzvali už len trojicu architektov, ktorými boli Emil Belluš z Bratislavy, Ján Burján z Ružomberka a Ján Palkovič z Turčianskeho Sv. Martina. Víťazom súťaže sa stal Palkovič, ktorý ako jediný predložil až štyri súťažné projekty. K jeho víťazstvu určite dopomohlo aj domáce prostredie a rodinné väzby na staviteľa Jána Hlavaja, aktívneho člena matičného výboru i stavebnej komisie (Palkovič bol jeho synovcom). No hlavným meradlom bola jeho architektonická zručnosť.

Prebal novej knihy

Kde si môže verejnosť knihu kúpiť?

Kniha vyšla vo Vydavateľstve Matice slovenskej a v tomto čase je už voľne k dispozícii na knižnom trhu, respektíve v internetovom obchode www.vydavatel.sk.

Autor: Michal Beňadik, foto: archív MS

Kultúrna scéna

MARTIN

MARTIN

KULTÚRNE LETO 2019

www.kultura-martin.sk

19:00	EUSEBIO, DROZĎO & DEMEX VIVAS DANCE GROUP	MARTIN DIVADELNÉ NÁMESTIE	5.7.2019
15:00	ROZPRÁVKOVÁ NEDEĽA POHYBOVÉ A VÝTVARNÉ AKTIVITY, DIVADELNÉ PREDSTAVENIE, DISKOTÉKA PIRÁTOV	MARTIN HVEZDO- SLAVOV P A R K	7.7.2019
18:30	DJ EKG, KALI, SHAKERS	MARTIN DIVADELNÉ NÁMESTIE	12.7.2019
18:00	EMTYDEE & GOMBO	MARTIN SCHODY POD SNM	13.7.2019
17:30	DYCHOVÁ HUDBA BYSTRÍČKA	NÁMESTIE NA SEVERE	14.7.2019
19:00	HOMOSAPIENS	MARTIN DIVADELNÉ NÁMESTIE	19.7.2019
15:00	ROZPRÁVKOVÁ NEDEĽA DIVADELNÝ REBRINIÁK DIVADLA Z DOMČEKA, TÁBOROVO	MARTIN HVEZDO- SLAVOV P A R K	21.7.2019
20:00	HUDBA V ZÁHRADE POPULÁRNE DIELA KLASICKEJ HUDBY INTERPRETOV BRNENSKEJ FILHARMÓNIE	MARTIN TURČIANSKA GALÉRIA	26.7.2019
21:30	BAŽANT KINEMATOGRAF	MARTIN DIVADELNÉ NÁMESTIE	28.-5.8.2019
15:00	ROZPRÁVKOVÁ NEDEĽA TVORIVÉ DIELNE, TÁBOROVO, KLAUN A ŽONGLÉRSKY WORKSHOP	NÁMESTIE NA SEVERE	4.8.2019
20:00	HUDBA V ZÁHRADE POPULÁRNE DIELA KLASICKEJ HUDBY INTERPRETOV BRNENSKEJ FILHARMÓNIE	MARTIN TURČIANSKA GALÉRIA	9.8.2019
20:00	HORY A MESTO - NOC HORSKÝCH FILMOV	MARTIN AMFIKO	10.8.2019
17:30	DYCHOVÁ HUDBA BYSTRÍČKA	NÁMESTIE NA SEVERE	11.8.2019
18:00	EUFORY, SHOCK BAND, QUEENMANIA	MARTIN DIVADELNÉ NÁMESTIE	16.8.2019
18:00	EMTYDEE & GOMBO	MARTIN SCHODY POD SNM	23.8.2019
17:00	SPEVÁČKA SKUPINA LÚČ, DH MAGURANKA	NÁMESTIE NA SEVERE	25.8.2019
RÔZNE	SCÉNICKÁ ŽATVA	RÔZNE	28.8.-1.9.2019

Uplynulo 105 rokov od narodenia nestora krasokorčuľovania na Slovensku M. Duchoňa

Milan DUCHOŇ * 13. júna 1914 Kláštor pod Znievom - † 14. 12. 2008 Bratislava
krasokorčuľovanie – medzinárodný rozhodca, funkcionár, organizátor

Sú v športe nenahraditeľní, no veľmi sa o nich nepíše. Oni však rozhodujú, o kom sa písať bude. Hodnotia výkony, určujú poradie, vyhlasujú víťazov. Rozhodcovia.

Bol jedným z nich, ale predsa vynikal. Podarilo sa mu byť „pri tom“ v tejto funkcii na dvoch ZOH (Innsbruck 1976 a Lake Placid 1980), deviatich MS, desiatich ME, troch zimných univerziádach a 32 významných medzinárodných pretekoch.

Prvé čarbanice na ľade kláštoraských rybníkov dokázal vykresliť svojimi „gvintákmi“ už ako štvorročné chlapča.

Milan Duchoň, ktorý sa mimochodom narodil v roku 1914, dva týždne pred pamätným atentátom na následníka rakúsko – uhorského trónu arcivojvodu Františka Ferdinanda, si v mladosti určite nemyslel, že sa mu raz jeho životné cesty skrížia s krasokorčuľovaním, a to i napriek tomu, že prvé čarbanice na ľade kláštoraských rybníkov dokázal vykresliť svojimi „gvintákmi“ už ako štvorročné chlapča.

Po maturite na znievskom gymnáziu odišiel do Košíc a po ich obsadení Maďarmi do Bratislavy. V roku 1939 stál spolu s Ing. Skákalom, Šturmom, Dr. Mauerom, Lojkovičom a ďalšími nadšencami pri zrode novodobého slovenského krasokorčuľovania. V oddiele ŠK Bratislava to chvíľu skúšal ako „tanečník“, no čoskoro presedlal na organizátorskú prácu, kde ho bolo viac treba. Nakoniec sa rozhodol pre rozhodcovskú dráhu a práve v nej dosiahol vrchol.

Stál pri zrode novodobého slovenského krasokorčuľovania.

Tak ako bol pri všetkých veľkých úspechoch nášho krasokorčuľovania a vychutnával slasti slávy a hrdosti z úspechov Divína, Nepelu, Sabovčika, Filca, Drahovej, Wlachovskej – Búřilovej, Bartosievicza či Šošku, i on sám bol ohodnotený mnohými oceneniami doma, ale aj v zahraničí. Nikdy po nich nebažil. Keď sa však dozvedel, že sa Medzinárodná korčuľarska únia (ISU) rozhodla udeliť najvyššie vyznamenanie pre funkcionára – pamätnú medailu Georga Häslera za rok 1992 práve jemu, bol dojatý. Nielen preto, že ju získal ako vôbec prvý (a dodnes jediný) z bývalého Československa a že ju pred ním v celej histórii získali iba piati krasokorčuľarski funkcionári sveta, ale že ju získal ako rozhodca. (Túto medailu odovzdal Milanovi Duchoňovi na slávnostnom záverečnom

Pamätnú medailu G. Haslera získal ako prvý a jediný z Československa.

bankete MS v krasokorčuľovaní v Prahe v marci v roku 1993 predseda I.S.U. pán Olaf Paulsen.

Pri pohľade do minulosti sú jeho výkony vo funkcionárskej i rozhodcovskej sfére naozaj obdivuhodné a treba povedať, že nebol propagátorom a organizátorom krasokorčuľarských podujatí iba v meste na Dunaji, ale ochotným pomocníkom, rozhodcom a radcom aj pre krasokorčuľarske nádeje po celom Slovensku, vrátane tých našich – martinských. Ako dlhoročný predseda komisie rozhodcov pri Slovenskom a federálnom krasokorčuľarskom zväze organizoval desiatky školení a seminárov, na ktorých

prednášal a školil nových mladých rozhodcov. Milan Duchoň zastával niekoľko rokov funkciu predsedu Slovenského krasokorčuľarskeho zväzu, podpredsedu ČsKrZ, bol riaditeľom ME v rokoch 1958 a 1966 v Bratislave, MS 1973 v Bratislave, predsedom športovo – technickej komisie Svetovej zimnej univerziády 1987 v Poprade ... Monsieur „Dušón“, ako ho zvykli s francúzskym prízvukom oslovovať kolegovia na medzinárodnom poli, sa s rozhodcovskou kariérou ľúčil iba veľmi ťažko. Ukončiť ju musel v roku 1984, v čase, keď dovŕšil svoju sedemdesiatku, tak, ako to ukkladajú predpisy Medzinárodnej

Aj medzi našimi Fatrami sa v minulosti skákali „axly či rittbergry“ a točili piruety.

krasokorčuľarskej únie. Na martinské krasokorčuľovanie spomínajú už iba pamätníci. Škoda. Vedzte, že aj medzi našimi Fatrami sa v minulosti skákali „axly či rittbergry“ a točili piruety. Aj tento šport tu mal svojich nadšencov, ktorým v minulosti ukazovali cesty k vyšším metám viacerí Turčania – okrem Martinčana Ivana Mauera a rodáka z Budiša olympijského víťaza Ondreja Nepelu, aj roduverný Turčan a Kláštorčan – pán Milan Duchoň, ktorému bolo v roku 2007 udelené ocenenie „Za celoživotný prínos pre šport“.

Martin Ferencík

Jurášek víta ľadové osvieženie v lete

Andrej Jurášek (vľavo) sa už teší na nové výzvy. Foto: ICh

Krídelník Andrej Jurášek (26 rokov) bol v minulej sezóne 1. hokejovej ligy piatym najproduktívnejším hráčom HK Martin (61 zápasov, 19 gólov a 33 asistencií). Na nový ročník, v ktorom bude znovu obliekať dres „rytierov“, sa chce pripraviť čo najlepšie.

Tohtoročná osemťždňová letná príprava „rytierov“ je raz týždenne spretená hodinovými tréningami na ľade v MM aréne v Krásne nad Kysucou. „Všetkým nám to pomáha. Je to super. Keď koncom júla alebo začiatkom augusta vykorčuľujeme na ľad, bude poznať, že sme už absolvovali tréningy v kompletnom hokejovom výstroji na klzisku. Letná príprava, na ktorú sa podľa mňa žiadny hráč veľmi neteší, lebo treba tvrdo drieť a „makat“, sa nám pomaly končí. Som spokojný, ako nám to „servíruje“ Jaro Markovič (kondičný tréner). Je to aj kondičné, aj silové, aj rýchlostné. Už nebeháme dlhé trate ako kedysi, ale viac-menej je to prispôbené hokejovým činnostiam v zápasoch. Maximálne záťaž sa striedajú s krátkymi

oddychmi, a tak dokola,“ uviedol 170 cm vysoký útočník Andrej Jurášek, ktorý napriek subtilnejšej postave vie zamotať hlavy protihráčom. „Svoju výšku nepovažujem za hendikep. Proti robustnejším obrancom sa snažím presadiť rýchlosťou, šikovnosťou a mrštnosťou. Predpokladám, že nová sezóna môže byť ešte ťažšia ako minulé. Michalovce ako náš najväčší súper sú už účastníkom najvyššej súťaže, odkiaľ, naopak, zostúpila susedná Žilina. Derby s ňou budú zaujímavé. Nielen Žilina, ale počul som, že aj prvotigová Bratislava, kde zohnali sponzora, má postupové ambície. Verím, že Martin nadviaže na minulú úspešnú sezónu, v ktorej sme sa dostali až do finále 1. ligy (celkové 2. miesto),“ dodal Andrej Jurášek.

Martinčan Galamboš zažije boom v Michalovciach

Peter Galamboš ide do Michaloviec. Foto: ICh

Útočník Peter Galamboš (30 rokov) bude v novej sezóne posilou Michaloviec.

„Hoci som ešte mal platný kontrakt s HC Košice, po zmene vedenia klubu došlo k rozviazaniu zmluvy. Ponuku Michaloviec som akceptoval. Keďže v Košiciach sme sa už usadili, hľadal som si angažmán niekde blízko, aby sme sa nemuseli sťahovať. Zároveň som chcel zostať v najvyššej súťaži. Myslím si, že by to mohlo byť fajn, veď na Zemplíne je hokejový boom. Čo sa týka cieľov, pre nováčika je prvá sezóna v kvalitnejšej súťaži vždy veľmi ťažká, preto si nemôžeme dávať vysoké ciele, ale dúfam, že aspoň do predkola play-off by sme sa mohli dostať. Uvidíme, akí kvalitní budú naši súper. Do materského klubu sa možno raz vrátim, ale teraz to nie je aktuálne,“ podotkol Peter Galamboš.

Brankár Bernát pomáha aj kolegom

Martinčan Branislav Bernát (21 rokov) bol v minulej sezóne zárukou istoty na brankárskom poste HK Martin. Aj teraz v lete zodpovedne pracuje na svojom zlepšení, ale okrem toho sa nad'alej snaží pomáhať (spolu s trénerom gólmánov Mariánom Richterom) aj mladším kolegom v ich napredovaní.

„Baví ma odovzdávať skúsenosti mladším. Poteším sa z každého progresu. Už v 5. ročníku vidieť, ktorý chlapec má talent, ale to ešte neznamená, že z neho vyrastie dobrý brankár, lebo jeho vývoj môže ovplyvniť viacero faktorov. V doraste je to už viac čitateľné. Pre mladého gólmána je, paradoxne, lepšie, ak chytá za slabšie mužstvo, lebo je často v permanencii, má veľa zákrokov v zápase, čo mu v hokejovom raste môže pomôcť. Mne sa naopak stalo, že

Vzorom Bernáta je Fin Rask (Boston). Foto: ICh

v kategóriách 5. až 9. ročník, v ktorých bol Martin silný, som v stretnutiach čelil 10 strelám a zvyšok času som len stál v bránke. Inak, ja to v zápasoch (ale aj po nich, ak prehráme) dosť prežívam, všetko beriem vážne, lepšie to majú flegmatici, ale s tým už nič nenarobím,“ pokrčil plecami 180 cm vysoký Branislav Bernát, ktorý na MS 2019, pochopiteľne, najviac sledoval výkony ochrancov hokejových svätých. „Neskutočné výkony podával Fin Lankinen, parádne chytal Švajčiari Genoni, upútali ma aj Rus Vasilevskij či Čech Bartošák.“

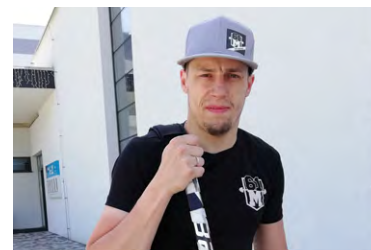
„Džajro“ v lete trénuje „rytierov“, v zime bude hrať proti nim

Posledný júnový týždeň bude pre martinských hokejistov finišom letnej prípravy, ktorú má na starosti Jaroslav Markovič (34 rokov). „Džajro“ v záverečných troch týždňoch smeroval tréningy na podporu rýchlosti a výbušnosti.

„Chalanom ďakujem za to, že všetko stopercentne zvládajú. Nevyskytol sa žiadny problém, ani na tréningoch v

prírode, ani v posilovni, ani na ľade, kde sme každú stredu od 10. do 11. h. Keď vidíte, ako to funguje na Kysuciach (v Krásne nad Kysucou majú ľad celoročne) a v Martine ani za 12 rokov nedokončili tréningovú halu, tak je to trochu smutné. Je to škoda z hľadiska rozvoja martinského hokeja a väčšieho záujmu detí o tento šport,“ povzdychol si Martinčan Jaroslav Markovič, ktorý bol v minulej sezóne (až do februára 2019

mal aj funkciu kapitána mužstva) tretím najproduktívnejším hráčom HK Martin (60 zápasov, 22 gólov a 33 asistencií). „Ako už celý Martin vie, z klubu prišlo rozhodnutie, aké prišlo, a musel som si hľadať nový angažmán. Pre niektorých fanúšikov bude možno prekvapenie to, kde budem pôsobiť, niektorým sa to možno sprotiví, ale taký je hokejový život. Čoskoro to bude vonku,“ poznamenal Jaroslav Markovič.

Kde skončí Jaroslav Markovič? Foto: ICh

**Stranu pripravil:
Eubomír Chochula**

Osemstovkárka Gajanová sa možno predstaví aj na Diamantovej lige

Gabriela Gajanová sa v behu na 800 m stále zlepšuje. Foto: Jiří Kottas

Slovenských reprezentantov v atletike, bežcov AK ZŤS Martinu Gabrielu Gajanovú a Andreja Paulínyho, ktorí pod vedením trénera Pavla Slouka veľmi sľubne napredujú, čaká v aktuálnej sezóne niekoľko výziev.

Gabriela Gajanová (vlani štvrtá na MS junioriek do 20 rokov) si v behu na 800 m na Memoriáli Josefa Odložila v Prahe (3. júna) vylepšila svoj osobný rekord a splnila limit na MS dospelých v Katare (budú 28. septembra až

6. októbra). Dôležitejšie ako 2. miesto na pražskej Juliske bol výkon 2:00,58 min. „V kvalitnej konkurencii sa mi bežalo veľmi dobre. Cítila som sa výborne aj preto, že ma prišla podporiť moja rodina, čo ma hnalo dopredu. Som veľmi spokojná. Ale každé preteká sú iné, nedá sa čakať, že budem pravidelne dosahovať čas okolo dvoch minút. Chcem zabojsť o medailu na ME do 23 rokov vo švédskom Gävle (11. až 14. júla). Rada by som tiež štartovala na nejakých veľkých zahraničných mítingov, ako aj reprezentovala Slovensko na MS dospelých v Dohe,“ vyjadrila sa Gabriela Gajanová. Jej tréner Pavel Slouka verí, že ak sa manažérovi podarí všetko vybaviť, mohla by Gajanová štartovať aj na prestížnej Diamantovej lige v Lausanne (5. júla). „Uvidíme, ako to dopadne. Bola by po Lucke Klocovej ďalšou Martinčankou,

ktorá by sa zúčastnila pretekov tohto prestížneho seriálu. Čo sa týka ME do 23 rokov, Gabika má dobrú vlastnosť, že vždy chce bojovať o najvyššie umiestnenie. Výkonnosť na to má, hlavne, aby bola zdravá,“ uviedol Pavel Slouka, ktorý ešte prezradil, že už teraz premýšľajú o tom, ako v behu na 800 m pokoriť limit na OH 2020 (1:59,50 min). Pretekár v behu na 1500 m Andrej Paulíny (vlani bronz na ME do 18 rokov) na začiatku sezóny bojoval s limitom na ME do 20 rokov (uskútočnia sa 18. až 21. júla vo švédskom Borase), ktorý napokon splnil len desať dní pred uzávierkou na mítingu Zlatá tretra. V Ostrave skončil tretí časom 3:48,95 min, čím si vytvoril nový osobný rekord. „Na juniorských ME bude mojim cieľom dostať sa do finále a pokúsiť sa urobiť čo najlepší výsledok,“ dodal Andrej Paulíny.

Hokejbalové MS mužov a žien aj s hráčmi a hráčkami z Turca

Na majstrovstvách sveta v hokejbale mužov, ktorých dejiskom boli Košice, sa v národnom tíme Slovenska predstavili aj štyria hráči z Turca. Brankár Matej Bolibruch, obranca Tomáš Vidlár (obaja Kometa Vrútky), útočníci Lukáš Tomka a František Poliaček (obaja ŠKB Martin) absolvovali premiéru na MS v mužskej kategórii.

Svetový šampionát, na ktorom Slovensko obhajovalo titul, sa začal 14. júna a vyvrcholil 22. júna. Slováci v základnej skupine vyhrali nad Finskom 2:1, porazili USA 3:2 po predĺžení, rozdrvili V. Britániu 8:1 (jeden gól strelil Poliaček, Bolibruch chytil 30 minút) a prehrali s Českom 1:2. Slovenskí hokejbalisti zdolali vo štvrtfinále Taliansko 3:2, čím postúpili do semifinále proti Kanade. Semifinále (21. júna), zápas o bronz a finále (22. júna) sa hrali po našej uzávierke.

Hokejista František Poliaček sa do hokejbalovej sezóny zapojil až po skončení povinnosti v HK Martin. „V tomto ročníku som neodohral veľa hokejbalových zápasov, preto som ani nečakal nomináciu na MS, ale o to viac ma to potešilo. Hrať na šampionáte za Slovensko, to pre mňa

veľa znamená, je to obrovská česť. Dúfam, že mužstvu pomôžem a uspejeme,“ ženal si František Poliaček. Jeho spoluhráč z ŠKB Martin Lukáš Tomka, ktorý sa hokejbalu venuje od svojich desiatich rokov, bol odhodlaný sa plne vložiť do služieb národného tímu. „Ďakujem za dôveru. Budem sa snažiť robiť maximum pre to, aby som nesklamal trénerov, spoluhráčov, fanúšikov, ani sám seba,“ poznamenal Lukáš Tomka. Aj vrútocké duo si veľmi vážilo nomináciu na MS. Brankár Matej Bolibruch už s tým príliš nepočítal, pozvánka prišla na poslednú chvíľu. „Ale mal som z toho veľkú radosť. Beriem to ako odmenu za to všetko, čo hokejbalu odovzdávam. Ak dostanem šancu, vynasnažím sa chytať čo najlepšie. Máme nielen kvalitné mužstvo, ale aj perfektný kolektív. Potrebujeme však zvládnuť aj psychický tlak. Natiahnúť zlatú šnúru o štvrté prvenstvo za sebou na MS, navyše doma v Košiciach, to by bola nádhra,“ podotkol Matej Bolibruch. Na jeho slová nadviazal obranca Komety Tomáš Vidlár: „Uspieť v konfrontácii s tými najlepšími nebude jednoduché, ale verím, že sa s psychickým tlakom vysporiadame a dosiahneme očakávaný výsledok. Urobím všetko, čo je v mojich silách,

aby som svojím dielom prispel k tomu aj ja. Za našich najväčších súperov považujem Česko a Kanadu,“ dodal Tomáš Vidlár. Súbežne s MS mužov sa v Košiciach konal aj svetový šampionát žien v hokejbale, na ktorom v slovenskom drese účinkovali štyri martinské hráčky – brankárka Daniela Zuziaková, obrankyne Lucia Záborská, Nina Štrbáková a útočníčka Barbora Gauriková. Slovenky

v základnej skupine prehrali s Kanadou 0:4 (chytila Zuziaková), porazili USA 3:2 po predĺžení (jeden gól dala Záborská), V. Britániu 3:1 a Česko 2:1. V semifinálovej skupine podľahli USA 1:2 po predĺžení. Záver turnaja, na ktorom mali Slovenky reálnu šancu získať cenný kov, sa odohral po našej uzávierke.

Stranu pripravil: Ľubomír Chochula

Tomáš Vidlár z tejto pozície neskóroval. Foto: Michal Runák

Snom a víziou trénera ja dostať Fomat Martin do 2. ligy

Tréner MŠK Fomat Pavol Šuhaj predĺžil zmluvu s klubom

Futbalisti MŠK Fomat Martin mali vydarenú jarnú časť sezóny (15 kôl) v 3. lige Stred, v ktorej nazbieral 31 bodov, čo je oveľa viac ako na jeseň (15 zápasov a 17 bodov). Celkovo to stačilo na 6. miesto (iba s dvojbodovou stratou na piateho), ale v počte strelených gólov boli druhí s bilanciou takmer dva presné zápasy na zápas.

Tréner Martina Pavol Šuhaj je spokojný s jarnými výsledkami, s napredovaním hráčov, ako aj so zodpovedným prístupom jeho zverencom k tréningom a zápasom. **Hodnotenie jarnej časti**

„Po jesennej časti sme si urobili analýzu, čo treba zlepšiť a potom sme tomu podriadili všetko. V zimnej príprave sme tvrdo pracovali na kondičnej a silovej stránke mužstva. Niekedy bolo chlapcom až do plačú, ale presvedčili sme ich, že keď to zvládnú, budú z toho na ihrisku v stretnutiach ťažiť. Veľkým prínosom bolo sústredenie v Tatrách, ktoré malo význam nielen z hľadiska naberania objemu, ale aj stmelenia kolektívu. S pomocou realizačného tímu a funkcionárov sa nám podarilo vytvoriť jednoliatu partiu, ktorá ťahala za jeden povraz. Hrať na jar atraktívny futbal, to bol ďalší cieľ, ktorý sme splnili. Celkovo sme dali 59 gólov, k čomu prispela najmä jarná gólová úroda (38). V jarnej časti sme doma skórovali 21-krát, čo je 3,5 gólu na zápas. V kútiku duše sme verili, že na jar ani raz neprehráme, ale, žiaľ, dvakrát sme napriek našej prevahe súperovi

podľahli. Príčinou boli individuálne chyby, ale aj smola, ktorá sa nám lepila na kopačky. Triťam si povedať, že v každom jarnom dueli sme boli kvalitnejším tímom, boli sme lepšie kondične pripravení a protivníkov sme prevyšovali aj herne. Ako vravia veľkí tréneri, napr. Guardiola či Mourinho, štatistiky nikdy neklamú. Na jar sme získali 31 bodov, kým na jeseň len 17. Samozrejme, máme rezervy, ktoré budeme chcieť odstrániť, aby sme mohli latku posunúť ešte vyššie,“ povedal nám tréner mužov Fomatu Pavol Šuhaj.

Chceme posunúť latku ešte vyššie

Príprava na nový ročník

Mužom Fomatu sa sezóna skončila 15. júna, ale už o dva dni neskôr nabehli na predprípravnú fázu. „Toto sa nám osvedčilo po skončení jesennej časti v novembri, preto aj teraz ideme v tomto formáte. Tréningy na prírodnom trávniku v Sklabini (od 17. do 21. júna) boli zamerané na rozvoj vytrvalosti a sily. Od 24. do 30. júna dostanú hráči voľno. V prvom júlovom týždni budú trénovať individuálne na základe podkladov na päť tréningových jednotiek, ktoré im pošleme do mailu. Letná príprava na nový ročník oficiálne odštartuje 8. júla. V pondelky budeme na ZŠ Hurbanova využívať posilňovňu, potom absolvujeme tréning na umelej tráve Fomatu a na záver dňa to bude regenerácia na plavárni v areáli školy. V utorky absolvujeme tréningy v JGYM Žilina (mám veľmi dobré skúsenosti s kondičným

Miroslav Barčík (vpravo) bol platnou posilou mužstva

trénerom tohto futka, preto v tomto smere pokračujeme v spolupráci) na rozvoj dynamiky (crossfit, spinning, expandery, balančné dosky). Každú stredu a piatok sa počas tohto obdobia budeme pripravovať na ihrisku v Sklabini, kde chceme už viac nacvičovať herný systém a štandardné situácie. Odohráme len dva prípravné zápasy, 17. júla v Rosine (4. liga) a 20. júla na Bystričke proti Kalnej nad Hronom (účastník 3. ligy Západ). Prvé kolo Slovenského pohára odohráme 27. júla a prvý majstrovský zápas nového ročníka 3. ligy Stred absolvujeme 4. augusta. “

Dokončiť začaté dielo

Začiatkom augusta už bude jasné, s akým kádrom vstúpi Fomat do novej sezóny a či sa podarí funkcionárom také niečo ako pred jarnou časťou, keď mužstvo posilnili napr. skúsený matador Miroslav Barčík (svojimi výkonomi potvrdil, že napriek veku je to stále veľký hráč) či Filip Moďoroši (prešiel do tímu s určitými restami,

V každom zápase na jar sme boli lepší

ale postupne sa zlepšil a ukázal, že má obrovský potenciál na ďalší progres). Zatiaľ sú na odchode dvaja Srbi (Rakičević a Mitrovič), v hľadáčku je skúsený brankár, ale o posilách je teraz ešte predčasné hovoriť. Dobrou správou je však to, že Pavol Šuhaj napriek ponukám z iných klubov zostáva trénerom MŠK Fomat Martin. „Nezvyknem odchádzať od nedokončenej práce. S vedením klubu som sa dohodol na ďalšom ročnom pôsobení. Verím, že s úspešným koncom. Spolu s realizačným tímom, funkcionármi a chlapcami chceme dosiahnuť niečo veľké. Mojm snom a víziou je dostať Martin do 2. ligy. Verím, že si spoločnými silami na jeseň 2019 vypracujeme takú pozíciu, aby sme na jar 2020 mohli o postup reálne bojovať.“

Autor: Lubomír Chochula

Foto: chir

Milan Vajagič (v modrom dresu) strelil 18 gólov, najviac z tímu

Cyklistické súboje na Martinskej celoročnej olympiáde

Na trati st. žiaci – s číslom 2 je víťaz Peter Siráň. Foto: Martin Ferenčík

Martinská celoročná olympiáda rekreačných športovcov – jedinečné podujatie na celom Slovensku – sa zrodila v roku 2004 na pôde komisie mládeže a športu pri mestskom zastupiteľstve v Martine. Za 15 rokov svojej existencie si získala množstvo priaznivcov a počet jej doterajších účastníkov už prekročil hranicu 10 000.

Organizátor (mesto Martin) aj v tomto súťažnom ročníku pripravil pre rekreačných športovcov päť tradičných a osvedčených disciplín – kolký, beh, cyklistické preteky, kolieskové korčule a plávanie. Po tom, čo viac než 400 účastníkov XV. ročníka absolvovalo v marci kolkársku súťaž a v apríli bežecké preteky, druhá júnová sobota patrila tretej disciplíne – cyklistike. Napriek mimoriadne širokej ponuke

víkendových pohybových aktivít takmer stovka vyznávačov cyklistiky prijala pozvanie organizátorov III. kola MCORŠ. Dejiskom bohatého programu bola opäť martinská Malá hora. V jej okolí členovia lyžiarskeho klubu Ski team Martinské hole na čele s Rastislavom Mažgútom pripravili zaujímavé a náročné trate. Na nich svoje umenie predvádzali cyklisti 16 vekových kategórií. Sobotnému stretnutiu „olympionikov“ opäť nechýbala tradične výborná športová atmosféra, momenty napätia i nefalšovaná radosť z úspechu, ktorú prejavovali rovnako tí najmladší, ako aj veteráni. To, že Martinská olympiáda spája pri pohybe všetkých bez rozdielu veku, potvrdilo aj toto podujatie. Veď vekový rozdiel medzi najmladším Jurajom Jozefom Kostolníkom a najstarším cyklistom Jánom Frnedom bol rovných 66 rokov. Tradične kvalitne pripravené

súťaže Martinskej olympiády, za ktorej organizáciou stojí už celé desaťročie jej riaditeľka Alena Schimíková z MsÚ, už dávno priťahujú na jej štart aj mnohých spoza hraníc mesta, ale aj regiónu Turca. O jediný výnimočný darček mimo pódia sa postarali samotní pretekári. Nečakaného „hobla“ venovali muži čerstvému jubilantovi. Vzduchom lietal oslávenec, šesťdesiatnik a výborný martinský plavecký veterán Ján Vanko. Martinská celoročná olympiáda rekreačných športovcov bude pokračovať svojím štvrtým kolom v sobotu 14. septembra. Na programe je súťaž na kolieskových korčuliach. Aj keď sa MCORŠ nesie v duchu tradičného olympijského hesla: Nie je dôležité zvíťaziť, ale zúčastniť sa, ponúkame prehľad tých, ktorí stáli pri vyhodnotení na stupni víťazov najvyššie.

Predškolačky (2013 a ml.) 150 m: Jakub Pečko 21,96, Simona Antolová 25,83, **najmladší žiaci a žiačky (2011-2012) 250 m:** Oliver Bako 43,09, Anika Štaffenová 45,47, **mladší žiaci a žiačky (2009-2010) 750 m:** Boris Bellér 2:01,01, Mía Halašová 1:54,98, **starší žiaci a žiačky (2007-2008) 900 m:** Peter Siráň 2:59,24, Tereza Pálffyová 2:50,48, **dorastenci a juniori (2000-2006) 1800 m:** Jakub Garan 4:44,38, **ženy do 40 r. 1350 m:** Tatiana Kostolníková 4:32,30, **muži 41-40 r. 1350 m:** Radovan Cienik 3:30,21, **ženy 41-50 r. 1350 m:** Andrea Trylčová 4:30,85, **muži 51-59 r. 900 m:** Branislav Žiak 2:21,45, **ženy nad 50 r. 900 m:** Magdaléna Nagyová 3:05,13, **muži nad 60 r. 900 m:** Peter Vóns 2:59,23.

Na stupni víťazov predškolačky Žubrienky: 1. Simona Antolová, 2. Natália Siráňová, 3. Šarlota Kamiňová. Foto: Martin Ferenčík

Majstrovstvá Slovenska v behu do vrchu – Beh na Zniev

V roku 1994 začalo v obci písať svoju históriu športové podujatie, ktoré časom prerástlo rámcem turčianskeho regiónu, ale aj Slovenska. Stal sa ním populárny a obľúbený Beh na Zniev, na ktorý zavítalo už viac ako 2500 pretekárov zo Slovenska, Poľska, Česka a Rakúska. V nedeľu 9. júna 2019 uzavrel Beh na Zniev už svoju XXIII. kapitolu.

V aktuálnom ročníku štartovalo 65 pretekárov z Turca. Okrem víťazky Rebeky Rizmanovej, obsadila 2. miesto v kategórii ženy 35-49 r. Katarína Paulínyová a v kategórii ženy 50-59 r. Beáta Rizmanová 4. miesto. Trojicu

najrýchlejších mužov Turca tvorili: Martin Blahušiak (Belá-Dulice) 33:06, Ivan Pavlík (Turč. Teplice) 33:45 a Martin Štrba (Kláštor p. Z.) 33:54. **Prehľad víťazov podľa kategórií – muži A 20-39 r.:** Jozef Hlavčo (Salomon/Santo) 29:50, **muži B 40-49 r.:** Tibor Ponek 30:47, **muži C 50-59 r.:** Ján Jurčík 32:53, **muži D 60 r. a viac:** Bohuslav Melicherčík 36:19, **juniori:** Adam Tomeček 33:05, **ženy E 20-34 r.:** Rebeka Rizmanová (Martin) 36:39, **ženy F 35-49 r.:** Daniela Reksová 37:36, **ženy G 50-59 r.:** Danica Božová 46:04, **ženy H 60 r. a viac:** Drahomíra Popracová 48:35, **Juniorky:** Alexandra Zavadská 46:33. **Prehľad víťazov detských kategórií – chlanci**

Rebeka Rizmanová (č. 101) na ceste za premiérovým víťazstvom. Foto: Martin Ferenčík

a dievčatá (2006 a ml.): Richard Koniček (Kláštor p. Z.), Aurélie Trochá, **chlanci a dievčatá (2004-2005):** David Psota, Emily Jesenská (Vrútko), **najmladší žiaci (2012, 2013):** Marko Supica (Diaková), Lilien Bubeníková (Vrútky), **mladší žiaci (2010, 2011):** Roman Lvončík (Martin), Katarína Svitanová, **žiaci (2008-2009):** Filip

Krška (Kláštor p. Z.), Sára Hybská (Kláštor p. Z.), **starší žiaci (2006-2007):** Samuel Balent, Henrieta Kováčiková (Kláštor p. Z.), **najstarší žiaci (2004-2005):** Marek Černák (Kláštor p. Z.), Janka Modrovská (Kláštor p. Z.).

Stranu pripravil: **Martin Ferenčík**

Návrat k 59. ročníku Turčianskych hier mládeže

Jozef Ďurička (78 rokov) je stále aktívny organizátor súťaží THM

V dňoch 20.-27. mája sa uskutočnilo na pôde Martina jedinečné športové podujatie na Slovensku, ktoré je spolu s cyklistickými pretekmi Slovenské Pyreneje najstarším a najmasovejším športovým podujatím v Turci.

Turčianske hry mládeže sa zrodili v roku 1960 a bez prerušenia existujú dodnes. V minulom čísle sme priniesli informácie o priebehu a výsledkoch atletických súťaží. V tomto čísle sa venujeme loptovým hrám a plaveckým súťažiam 59. ročníka „Turčianiek“.

HÁDZANÁ

Chlapci: Turnaja sa zúčastnilo až 9 družstiev. O 3. miesto: ZŠ Košťany n./T vs. Gym. J. Lettricha 13:20, finále: ZŠ N. Hejnej vs. Ev. spojená škola 18:10. Celkové poradie: 1. ZŠ N. Hejnej, 2. Ev. spoj. škola, 3. Gym. J. Lettricha, 4. ZŠ Košťany n. T.

Dievčatá: Až 7 družstiev privítali organizátori v tomto ročníku THM. Naposledy sa tak stalo pred viac ako tridsiatimi rokmi. O 3. miesto: ZŠ N. Hejnej vs. ZŠ Benice 10:16, finále: Gym. J. Lettricha vs. ZŠ Podhájska 13:16. Celkové poradie: 1. ZŠ Podhájska, 2. Gym. J. Lettricha, 3. ZŠ Benice, 4. ZŠ N. Hejnej, 5. ZŠ Košťany n. T., 6. ZŠ J. Kronera, 7. ZŠ Hurbanova.

VOLEJBAL

Dievčatá: Turnaja, ktorý priniesol viacero

prekvapení, sa zúčastnilo 8 družstiev. O 3. miesto: Gym. Joz. Lettricha vs. ZŠ Hurbanova 0:2 (24:50), finále: Katolícka ZŠ A. Bemoláka vs. ZŠ Podhájska 2:1 (54:49). Konečné poradie: 1. Katolícka ZŠ A. Bemoláka, 2. ZŠ Podhájska, 3. ZŠ Hurbanova, 4. Gym. J. Lettricha, 5. ZŠ Turč. Teplice, 6. ZŠ J. Kronera. Najlepšia hráčka turnaja: Daniela Zacharová (ZŠ Podhájska).

Chlapci: Na rozdiel od dievčat v turnaji chlapcov (6) sa žiadne prekvapenia neudiali a všetci traja vlašnejší medailisti obhájili svoje vlašnejšie pozície. O 3. miesto: ZŠ Školská Turč. Teplice vs. ZŠ SNP Sučany 2:1 (57:53), finále: ZŠ A. Dubčeka vs. Gym. J. Lettricha 0:2 (42:50). Konečné poradie: 1. Gym. J. Lettricha, 2. ZŠ A. Dubčeka, 3. ZŠ Školská Turč. Teplice, 4. ZŠ SNP Sučany, 5. ZŠ Hurbanova, 6. ZŠ J. Kronera. Najúžitečnejší hráč turnaja: Juraj Černák (ZŠ A. Dubčeka).

BASKETBAL

Chlapci: Kým v rokoch 1994 a 1995 sa turnaja zúčastnilo až 16 družstiev, v tomto roku ich bolo iba päť. Aj v tomto roku zvíťazili dlhší z Ladovne – basketbalisti Gymnázia J. Lettricha, pre ktorých to bolo už siedme víťazstvo v rade. Konečné poradie: 1. Gym. J. Lettricha, 2. ZŠ A. Dubčeka, 3. ZŠ Hurbanova, 4. ZŠ P. Mudroňa, 5. ZŠ A. Stodolu.

Dievčatá: Obdivuhodnú sériu desiatich víťazstiev v rade na THM dosiahol učiteľ a tréner Miroslav Hriňa so svojimi basketbalistkami na ZŠ A. Dubčeka. Konečné poradie: 1. ZŠ A. Dubčeka, 2. Gym. J. Lettricha, 3. ZŠ P. Mudroňa, 4. ZŠ Podhájska, 5. ZŠ A. Stodolu, 6. ZŠ Benice.

FLORBAL

Rozrastajúci sa počet vyznávačov florbalu na školách a garancie protagonistov tejto hry – Milana Chochulu a Dušana Kubičku – primáli organizátorov THM k pilotnému zaradeniu florbalu do programu Turčianok v roku 2015. Aj priebeh a úroveň tohtoročného turnaja potvrdili, že to bolo správne rozhodnutie. Na rozdiel od volejbalu či basketbalu, o účasť na THM musia mladší a starší žiaci vo florbale bojovať v kvalifikácii.

Mladší žiaci – konečné poradie: 1. ZŠ Turany, 2. Katolícka ZŠ A. Bemoláka, 3. ZŠ A. Stodolu,

4. Gym. J. Lettricha, 5. ZŠ Hurbanova, 6. ZŠ SNP Sučany. Najlepší hráč a strelec turnaja: Matúš Matejička (ZŠ Turany) – 11 gólov.

Starší žiaci – konečné poradie: 1. ZŠ Podhájska, 2. ZŠ Hurbanova, 3. ZŠ H. Zelinovej Vrútky, 4. ZŠ A. Stodolu, 5. ZŠ Košťany n. T., 6. ZŠ Turany. Najlepší a najúžitečnejší hráč turnaja: Adam Lilge (ZŠ Hurbanova).

FUTBAL

Podobne ako u florbalu aj vo futbale pre veľký záujem účasť v záverečnom turnaji si družstvá vybojovali v kvalifikácii. Vo všetkých troch kategóriách dominovali žiaci a žiačky ZŠ Hurbanova, členovia futbalového klubu Fomat.

Mladší žiaci – konečné poradie: 1. ZŠ Hurbanova, 2. ZŠ P. Mudroňa, 3. ZŠ Turany, 4. Gym. J. Lettricha.

Starší žiaci – konečné poradie: 1. ZŠ Hurbanova, 2. Katolícka ZŠ A. Bemoláka, 3. Gym. J. Lettricha, 4. ZŠ H. Zelinovej Vrútky.

Žiačky – konečné poradie: 1. ZŠ Hurbanova, 2. ZŠ Turany, 3. Gym. J. Lettricha, 4. ZŠ SNP Sučany.

PLÁVANIE

Bohatého programu s viacerými hodnotnými výkonmi sa zúčastnilo 319 štartujúcich pretekárov. Jana Mižúrová prezentovala svoje kvality aj o niekoľko dní neskôr, keď sa stala viacnásobnou majsterkou SR.

Prehľad víťazov – mladšie žiačky: (25 m voľný spôsob): 1. Petra Kudláčková 14,23; (25 m prsia):

1. Laura Gruchaláková 17,29; (4 x 25 m voľ. spôsob): 1. Gym. J. Lettricha 1:00,85. **Mladší žiaci:** (25 m voľ. spôsob): 1. Richard Púček 13,48; (25 m prsia): 1. Richard Púček 16,39; (4 x 25 m voľ. spôsob): 1. Gym. J. Lettricha 1:01,68.

Staršie žiačky: (50 m voľný spôsob) 1. Jana Mižúrová 28,65; (50 m prsia): 1. Jana Mižúrová 34,40; (4 x 50 m voľ. spôsob) 1. Gym. J. Lettricha 2:06,59. **Starší žiaci:** (50 m voľ. spôsob): 1. Pavol Tabačár 27,59; (50 m prsia): 1. Martin Eduard Miškuf 33,84; (4 x 50 m voľný spôsob): 1. Gym. J. Lettricha 1:56,94.

Autor, foto:

Martin Ferencík

ZŠ Hurbanova – tri družstvá a tri víťazstvá

Víťaz st. žiaci vo florbale – ZŠ Podhájska

**DVA NAJVÄČŠIE
APARTMÁNY
V MESTE PRE
ŠTYRI OSOBY
140m²
89,90 € / noc**

WWW.VILLALADOVEN.SK

Spoločnosť s dlhoročnou pôsobnosťou na trhu prijme do riadneho pracovného pomeru zamestnancov na pozície:

- **OBSLUHA TROJ-A PÄŤOSÉHO FRÉZOVACIEHO CNC CENTRA**
- **OBSLUHA SÚSTRUŽNÍCKEHO CENTRA**

POŽADUJEME

- *vyučení v danej profesii a prax minimálne 3 roky*
- *znalosť čítania výkresovej dokumentácie*
- *zmysel pre kusovú a malosériovú výrobu*
- *zodpovednosť a vysoká kvalita práce*

PONÚKAME

- výhody v rámci vnútorného motivačného systému spoločnosti
- možnosť odborného rastu a ďalšieho vzdelávania
- práca v príjemnom kolektíve a dobrom pracovnom prostredí
- mzda podľa schopnosti a výsledkov od 600 do 1100 eur

VAŠE ŽIADOSTI POSIELAJTE NA ADRESU

Viena international, s.r.o., Personálne oddelenie
Kráčiny 2, 036 01 Martin, T: 043 / 4200 104, E: kovac@viena.sk

Oslovíme iba tých záujemcov, ktorí splnia požadované kritériá.

COMPTEL RAIL

PONUKA PRÁCE
Príjmeme zvárača so štátnou skúškou Z-M1 a s úradnou skúškou podľa normy STN EN 287-1 /135 P BW 1.2.../.
Svoje životopisy zasielajte na mailovú adresu: kubanova@compel-rail.sk, alebo tel. 043/4007 111

**Chcete zázrak?
Sme tu pre vás.**

MARTIN
BANSKÁ BYSTRICA
KOŠICE

SANATÓRIUM HELIOS®
Centrum gynekológie a reprodukčnej medicíny

www.sanatoriumhelios.sk

Aj TV? **NET aj TV, moja :)**

gaya
www.gaya.sk

PENZIÓN LADOVEŇ

**MEDZINÁRODNÝ
FESTIVAL
KLOBÁS**
2019
MARTIN - SLOVENSKO

SOBOTA 9. NOVEMBRA 2019

TOĽKO PLATÍTE!

1000L
0,88€
turvód

1000L
340€
balená
voda

**AŽ 380 KRÁT
LACNEJŠIA**
JE PITNÁ VODA Z VODOVODU,
ako balené vody v nezdravých plastových fľašiach!

PIME
DOBRÚ, ZDRAVÚ A LACNÚ
VODU Z VODOVODU!

Bohatá história, ale aj úspešná súčasnosť vrútockého športu

Momentka zo slávnosti s kolkárkami Lokomotívy Vrútky, zľava sú: Anna Ihnátová, primátor Vrútok Branislav Zacharides, Lenka Stasinová, Mária Tomková, Martina Buckulčíková, Katarína Ďurčeková a predseda klubu Dušan Machník

Slávnostne podujatie venované 110. výročiu organizovaného športu vo Vrútkach sa uskutočnilo 17. júna v Kultúrnej sále Kriváň. Na akcii ocenili úspešných športovcov Vrútok v roku 2019 a uviedli do života knihu Chaty a útulne v Malej Fatre (postavené do roku 1949). Súčasťou podujatia bola aj vernisáž o histórii a súčasnosti vrútockého športu (výstava bude sprístupnená do 28. júna).

Primátor Vrútok Branislav Zacharides v príhovore spomenul, že každý, kto sa podujatia zúčastnil, vyjadril i úctu k histórii vrútockého športu a všetkým osobnostiam, ktoré sa zaslúžili o jeho úspech.

„Pripomínanie si významných výročí je dobrou vlastnosťou každého spoločenstva. Je však príjemné, ak takéto výročia majú súvislosť s prítomnosťou. Sprievodná výstava, ktorú mojím kolegom z mestského úradu pomohli nainštalovať zástupcovia jednotlivých športových klubov, dokazuje, že 110. výročie vrútockého športu nie je výročím čohosi, čo už zaniklo, ale, naopak, slávime iba narodeniny či životné jubileum športového fenoménu, ktorý nami hýbe aj dnes. Viaceré osobnosti vrútockého športu si uctíme pre zásluhu o jeho rozvoj a oceníme tiež aj vybrané úspešné tímy,

ktoré sa tohto roku nestratili v celoslovenskej konkurencii. Záplava dobrých správ a skvelých výkonov neprestáva ani v týchto dňoch.

Spomeniem aspoň víťazstvo futbalistov FC Attack Vrútky v ročníku 2018/2019 1. triedy, zisku Slovenského pohára (tzv. Mamut Cupu) vrútockými hokejbalistami kategórie U16 a U18, účasť dvoch Vrútočanov na MS v hokejbale mužov (Matej Bolibruch a Tomáš Vidlár – pozn. red.) či strieborný úspech 11-ročných vodnopólistov na majstrovstvách Slovenska. Teším sa, že vrútockým športovým klubom sa darí. Dúfam, že je to aj vďaka podpore mesta Vrútky. Tá sa prejavuje nielen v udržiavaní a rozvoji športovej infraštruktúry, ale aj v dotáciách na činnosť klubov a športových podujatí. V roku 2019 sme na dotácie pre šport vyčlenili 14 950 eur, čo je historicky najvyššia suma, akú kedy mesto Vrútky do športu prerozdeleno. Spúšťame veľkú rekonštrukciu telocvične ZŠ Hany Zelinovej a spolu s Martinom začíname s výstavbou cyklotrasy Martin – Vrútky. Spolupracujeme tiež so Žilinským samosprávnym krajom na príprave cyklotrasy Strečno – Vrútky. Aj z tohto miesta chcem vyjadriť vďaka poslancom ŽSK za okres Martin, ako aj žilinskej županke Erike Jurinovej za finančnú podporu oddychovej zóny cyklotrasy

s workoutovým cvičiskom, ktorá vznikne tento rok pri mestskom úrade. Vďaka patrí aj Úradu vlády SR za finančnú podporu podujatia Vrútocký športový deň. Materiálne vybavenie, ktoré za ňu nakúpime, už zostane vo Vrútkach a posluží aj v budúcnosti pre organizovanie športových súťaží našej mládeže. Chceme, aby Vrútočania športovali, či už súťažne alebo rekreačne. Sme si vedomí, ako najmä pre mladých ľudí je šport veľmi dôležitou alternatívou pred zlými spôsobmi trávenia voľného času a snád' aj prevenciou pred závislosťami od drog, alkoholu či hier. Vieme, že šport pomáha ľuďom v boji s rôznymi chorobami a zdravotnými problémami. A vnímame aj jeho pozitívny vplyv na formovanie pevnej vôle jedinca a jeho schopnosti zamerať sa na dosahovanie stanovených cieľov. Aj preto sme nemohli zabudnúť na toto výročie, aj preto som rád, že sa tu stretávame. Osobitne sa teším, že tu uvedieme do života knihu, ktorá prispieva k dokumentácii turčianskej turistiky a lyžovania, publikáciu o výstavbe útulní a turistických chát v Malej Fatre,“ povedal Branislav Zacharides. Na slávnosti ocenili tri najúspešnejšie športové kolektívy – kolkársky oddiel Lokomotíva Vrútky (majsterky Slovenska v kolkoch družstiev žien), hokejbalový klub Kometa Vrútky (majstri Slovenska v kategóriu U12) a oddiel športovej gymnastiky TJ Sokol Vrútky. Na návrh športových klubov sa rozhodlo vedenie mesta Vrútky udeliť ocenenie aj ôsmim športovým osobnostiam, ktorí vrútockému športu venovali veľa voľného času a odriekania, ale hlavne kus svojho života i srdca. Laureátmi sú Miroslav Daubner, Marián Matúška, Ivan Hajko, Dušan Štekláč, Miroslav Danihel, Róbert Bukovinský, Milan Holub a Ľubomír Gottwald. **Autor, foto: Ľubomír Chochula**

Na výstave sa prezentujú viaceré športové kluby, svoje miesto tu má aj PVK Vrútky

Postup mužov do vodnopólovej extraligy a prípravka vicemajstrom Slovenska

Zaslúžená radosť družstva prípravky PVK Vrútky kategórie U11 zo strieborných medailí na majstrovstvách Slovenska. Foto: PVK

Hráči PVK Vrútky splnili misiu. Na záverečnom štvrtom turnaji 2. ligy mužov vo vodnom póle (hralo sa 8. a 9. júna v Piešťanoch) si nenechali vziať druhé postupové miesto do extraligy.

V 2. lige sa uskutočnili štyri turnaje, každé družstvo odohralo po 12 zápasov. S veľkým náskokom zvíťazila Olympia Košice, ktorá nazbierala 20 bodov (stratila iba štyri body). Na druhom mieste skončili Vrútky so ziskom 11 bodov. Tretie boli napokon Piešťany (9 b) a na poslednú štvrtú priečku sa

zosunuli Topoľčany (8 b). Predseda klubu, tréner a opora mužského tímu PVK Vrútky Dušan Kucharik je spokojný s tým, ako to dopadlo. „Vedeli sme, že úvodný duel s domácimi Piešťanmi môže byť kľúčový. K zápasu sme pristúpili veľmi zodpovedne, úspechu sme podriadili všetko, hrali sme v najsilnejšej zostave a o svojom víťazstve 6:3 sme rozhodli v poslednej štvrtine. Podali sme dobrý výkon. Potom sme si znerali sily s Košicami, ktorým sme podľahli 8:11, hoci sme už vyhrali 8:5, ale záverečnú štvrtinu sme prehrali 0:5. Bolo to spôsobené

stratou koncentrácie, ale aj tým, že sme nenastúpili v kompletnom zložení, čo sa prejavilo v závere zápasu, ktorý sa hral vo vysokom nasadení, keď sme odišli kondične. Našťastie, hneď po tomto našom dueli prehrali Topoľčany s Piešťanmi, čo znamenalo, že nedelňajšie stretnutie Vrútky vs. Topoľčany (skončilo sa to 9:9) už nemalo žiadny vplyv na náš postup do extraligy. Ešte to nie je sto percentné, ale chceme využiť právo štartu v extralige. Čo sa týka budúceho kádra, určite príde k nejakým zmenám. Šancu dostanú aj ďalší mladíci a ak bude treba, tak využijeme spoluprácu s Piešťanmi formou hostovania niektorých ich pólistov. Rozpočet budeme musieť trochu navýšiť, ale keďže nemáme platených hráčov, všetci sa tomu venujú vo voľnom čase, nejako by sme to mali zvládnuť aj finančne.“ Zahanbiť sa nedali ani ostatné kategórie PVK Vrútky. Ženy a juniorky skončili vo svojich súťažiach na 2. mieste, kadeti obsadili 5. priečku, mladších žiakov a juniorov čaká ešte posledné kolo (22. a 23. júna vo Vrútkach) a prípravka U11 získala na letných majstrovstvách Slovenska v Topoľčanoch (13. až 16. júna) strieborné medaily.

O vyjadrenie sme požiadali trénera družstva PVK Vrútky U11 Miroslava Krejzla: „Po minuloročnom titule sme chceli dobre uspieť aj tento rok, ale boli

sme si vedomí sily súperov. Na turnaji štartovali družstvá z Novák, Prešova, Topoľčian, Žiliny, Piešťan a Košíc. Turnaj bol náročný, lebo deti odohrali počas štyroch dní až šesť zápasov. Za zmienku stojí fakt, že sme turnajom prešli bez prehry, keď sme štyrikrát vyhrali a dva razy remizovali. Deti bojovali ako levy a na konci už toho mali skutočne dosť. Opierali sme sa hlavne o štvoricu skúsenejších hráčov, Šimona Maťovčika, Sebastiána Kontru, Sama Náčináka a Viki Baranovičovu. Ale aj ostatné deti si siahli až na dno svojich síl. Odmenou za bojovnosť boli krásne strieborné medaily, čo je opäť veľký úspech pre náš klub a mesto.“

Výsledky PVK Vrútky na M-SR

U11: Vrútky vs. Žilina 9:0 (G: Kontra 5, Maťovčík 3, Náčinák), Vrútky vs. Piešťany 15:3 (G: Maťovčík 6, Kontra 3, Ševčík 2, Náčinák, Baranovičová, Grilus, Mitrúška), Vrútky vs. Nováky 5:5 (G: Náčinák 3, Kontra 2), Vrútky vs. Prešov 3:3 (G: Kontra 2, Maťovčík), Vrútky vs. Topoľčany 6:1 (G: Maťovčík 3, Kontra 2, Náčinák), Vrútky vs. Modrí draci Košice 9:4 (G: Maťovčík 4, Ševčík 2, Kontra, Patková, Mitrúška). O úspech sa zaslúžili: Šimon Maťovčík, Sebastián Kontra, Samuel Náčinák, Viki Baranovičová, Martina Gažová, Eliška Turiaková, Edo Grilus, Ján Ševčík, Peter Mitrúška, Tamara Patková, Adam Doskočil. Tréner: Miroslav Krejzl.

Kometa na slovenských „Mamutoch“ s medailovou žatvou

Na populárnych hokejbalových Mamut Cupoch (Slovenský pohár), ktorými vyvrcholila sezóna v jednotlivých mládežníckych kategóriách, získala Kometa Vrútky dve zlaté, tri strieborné a dve bronzové medaily.

Šéftrener mládeže Komety Vrútky Miroslav Daubner: „Máme medailu zo všetkých „Mamutov“, na ktorých sme štartovali (U8 – bronz, U10 – striebro, U12 – bronz, U14 – striebro, U16 – zlato, U18 – zlato a U20 – striebro). Navyše, chlapci kategórie U12 si vybojovali titul v extralige, ale ani v kategóriách U10, 14 a 16 nemôžem povedať, že by sme ťahali za kratší koniec. Ďakujem všetkým trénerom, ktorí sa pricinili o úspešnú sezónu Komety.“

Jedným z nich je Michal Siakel, ktorý

pôsobil ako hlavný tréner U12 a U18, plus mal na starosti aj U16.

„Šestnásťka vyhrala Mamut Cup v Prešove bez straty bodu, osemnásťka sa to podarilo v Bratislave. Víťazné ambície sme mali aj s dvanásťkou, ktorá však na turnaji vo Vrútkach obsadila tretie miesto. Chceli sme viac, ale v semifinále sme prehrali s Medokýšom Martin 0:1. Bol to pre nás veľmi nešťastný zápas, chlapci nevedeli dať gól, čo napokon rozhodlo. Ale aj tak ďakujem chlapcom za výkony počas celej sezóny. Kometa je v určitom smere výnimočná, lebo na Slovensku nie je žiadny iný hokejbalový klub, ktorý by bol schopný postaviť všetky mládežnícke kategórie plus ešte aj mužov.“

**Stranu pripravil:
Lubomír Chochula**

Kometa Vrútky U16, víťaz Mamut Cupu v Prešove – horný rad zľava: Andrej Vojtašák, Samuel Jánoš, Oliver Turňa, Adam Horák, stredný rad zľava: Matúš Siakel, Dominik Pavlák, Filip Korman, Matej Zajac, Kristian Šarluška, Tomáš Mitrík, Hugo Lukačovič, Samuel Hodál, Andrej Kapusta, Robert Ivan, Michal Siakel (tréner), dolný rad zľava: Boris Svoboda, Alex René Bartakovics, Andrej Siakel, Alex Sever, Rastislav Chrastina, Michal Ivan, brankár Maximilián Lednický. Chýbajú Jozef Ďuris (tréner) a Daniel Ďuris, v kádri ešte boli Peter Boroš a Jerguš Hvizdák. Foto: Kometa

LECHANOVINY :-) alias NOVINY MILANA LECHANA

Aktualita zo Záturčia

Ak vašu manželku bolí hlava, skúste jej na čelo priložiť nové topánky.

Letná prehánka

Vyšlo slnko nad lesom, potešil sa som. Vietor rozfúkal ti vlasy, a ty rozčúlila sa si.

Odpočuté vo**Hviezdoslavovom parku**

Úplatok je ako slnko: spôsobuje prizmurovanie očí.

Amfiko

Muža poštipal komár. Keď ho konečne chytil, chvíľu na neho pozeral a potom ho pustil. Prísediaca diváčka to zbadá a pýta sa ho:
- A prečo ste ho nezabili?
- A vari môžem, keď mu v žilách koluje moja krv?

Horúci dialóg

- Vy ste členkou Spoločnosti priateľov žehu?
- Prečo?
- Lebo ste pekne opálená.

Inovované príslovie

Kto neskoro chodí, tak sa z hory ozýva a sám do nej spadne, kým sa nerozbije doma najlepšie.

MDD

- Maxo, nečítaj Mestské noviny pri jedení.
- Ale, oci, veď ja jem pri čítaní.

Nápis na pieskovisku

Umyte ho! Môže to byť aj vaše dieťa.

Vrútocký termofór

- Suseda, kde dovolenkujete tento rok?
- V španielskom letovisku San Juan.
- Vyslovuje sa to San Chuan, lebo koťuhy Španieli síce píšú J, ale hovoria Ch. A kedy odchádzate?
- Koncom chúna alebo začiatkom chúla.

Rande

Príde mladík s blondínkou do lesa, nájde čistinku, poobzerá sa a vraví:
- Božanka, tu budeme piknikovať. Čo ty na to?
- Dobre, ale najprv sa najdžeme..

Tomáš Lehotský**Medzi rečou****Novinárska**

Niektorí radšej než na tepe času, držia ruku na tepe pásu.

Kresby: Peter Sabov

**Ondrej Nagaj
Posmešníky****50 ROKOV PO MATÚRE**

Začal som sa pri stretnutí mračiť. Tak tieto starenky sú moje spolužiačky?

SKLAMANIE

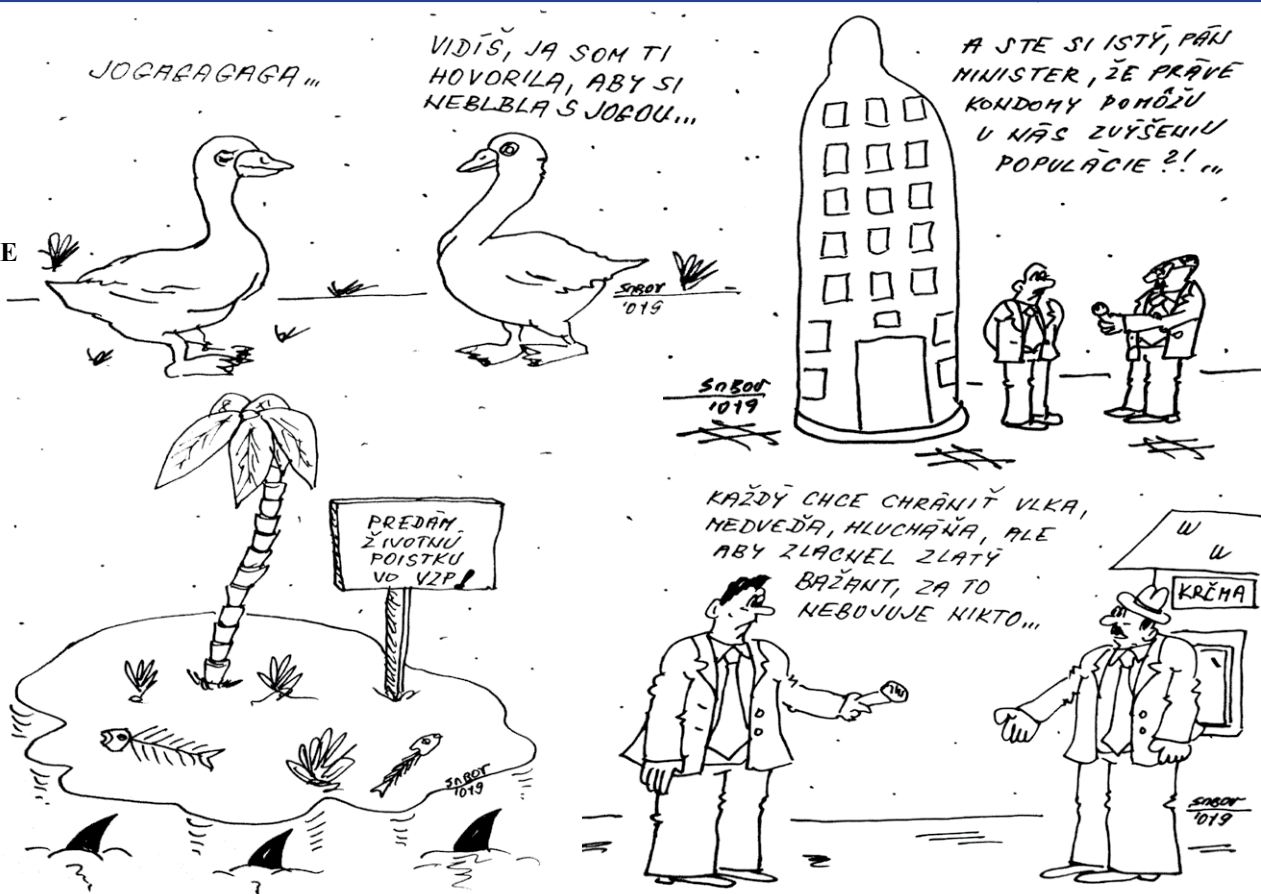
Končí sa máj a jún už ide. Čakal som mesiac, a láska nikde.

PREBÚDZANIE

Kým zavalí ťa nápor práce, daj si raňajky milovacie.

PO POHREBE

Niektorí len čakajúco mlčíme, kto podedí zlaté zuby mamine.

Peter Mišák**Metodika rozhodovania**

Už sme si privykli na praktiky divné. Poradcovia rozhodnú a šéf iba kývne.

Spisovateľova žena

Daj jej, milý pane, zdravia, veď sa o mňa vzorne stará. Ale s jednou prosbou otáľam: keby ešte za mňa písala...

Kvalifikácia

Tak mu bolo dobre ako muče v mede. Ešte nebol vo funkcii, no kradnúť už vedel.

Honoráre

Beriem prachy za básne, kým ma niekto zabasne. Za dane však určite nie. Za zdravotné poistenie!

Veda v službách národa

Uzniesli sa slávni vedci, že pomôžu svätej veci, že v dejinách národa poriadky sa porobia.

Ani nápad, žeby boli od niečoho závislí. Tam kde veda nestačila, prišli na rad výmysly.

Už sú v koncoch slávni vedci, už je kaša hore dnom. Utekajú od nej všetci pekne po jednom.

Michal Beňadik**SEM-tam-TEN-cia****Oxymoronická**

Niektoré mestá majú v centre pešiu kómu.

SITUÁCIA

Nevhodné je rande, keď je brucho hladné.

PRŠÍ

Nedá sa nič robiť, tak sa podme plodiť.